40. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. FEBRUÁR 16.

A JÉG HÁTÁN IS...

(REVÜNK a 8–9. OLDALON)

– Ilyenkor szokta megvenni a nejem azt, amit esze ágában sem volt megvenni.

Gyerünk a kávéházba!

Irodalmi kávéház nyílt Szentendrén tonet-bútorokkal, régi fogasokkal, újságtartókkal. Megint divatba jön a kávéház? Kecskeméten, miután az áruház új épületbe költözött, a tanács úgy döntött, hogy az üresen maradt helyiség egy részében kávéházat rendeznek be. Volt idő, amikor kávéházból csináltak áruházat: Budapesten a Newyorkból sportáruház lett, hogy később visszaalakítsák kávéházzá Hungária néven. Most a kecskeméti áruházból (melynek épületében egykoron vendéglő működött) lesz kávéház.

És ha egy üzlet menni kezd! Még megérjük, hogy a fővárosban a Rákóczi út és a Szentkirályi utca sarkán a gyapjúszövetboltból újra Balaton kávéház, a szemben levő Csillag áruházból pedig Ostende lesz, legfeljebb más néven. Mert ha egy üzlet menni kezd... Csakhogy nem megy. A vendéglátóipar pang – tisztelet a néhány jóhírű és nem túl drága kivételnek, meg persze a önkiknek – a visszaalakítás ugyanis nemcsak oly módon zajlik, hogy az átkos múltat jelképező kávéházból áruház, aztán kellemes nosztalgiát ébresztő kávéház lesz, hanem oly módon is, hogy az egykori úri éttermekben, amelyekből népi vendéglők lettek, most a nép csak kiválasztott képviselői útján van jelen. Legalábbis étkezéskor. Bár az a boltban 12 forintos sör 30–35-ért sem egy népünnepély. Ezért aztán sok étteremben gyakran több a pincér, mint a vendég. Ilyen helyzetben új kávéházakat tervezni, ehhez bátorság kell!

Ha a kávéházak valóban kávéházak lesznek. Már hirdetik, hogy a most átalakítás alatt görnyedő Belvárosi kávéház (amelynek a neve valószínűleg mégis megmarad) csak napi 4 órában lesz kávéház, de lesz ott ebéd folklór műsorral, délutáni coctail-program és vacsora show-műsorral. Gyermekkori emlékeimben a kávéház úgy él, mint egy csendes, viszonylag olcsó hely, ahol beszélgetni lehetett, meg újságokat olvasni, mert az újságtartóban volt újság (üres újságtartókat néhány éve egy budai ételbárban láttam lógni) és főleg: egy kávé mellett órákig lehetett üldögélni. Vajon, ha újra több kávéház lesz, félóra múlva nézik ki az ilyen vendéget, vagy már az első 15 percben? Ez nem has-szám! „Az ételbár azért korszerű, mert legfeljebb 15 perc egy vendég átfutása" – nyilatkozta néhány éve egy fővendéglős. És amikor az Abbáziát újra megnyitották (a nevét őrzi, de nem kávéház), büszkén mutatták a szakemberek, hogy itt aztán nem üldögélhet 6–8 tagú társaság, mert hárman férnek el egy asztalnál és azokat összetolni sem lehet, mert rögzítettek.

Hadd legyek derűlátó: talán a vendéglátók rájönnek arra is, hogy jobb az 1–2 órán át egyhelyben ülő vendég, mint az üres szék. Esetleg még Kávéházi Konrád GMK is alakul. Sőt, netán előbukkan Hacsek és Sajó is – a két jellegzetes kávéházi figura – csak attól tartok, hogy amikor a Hacsektól felingerelt Sajó felugrik és Hacsek felteszi az immár klasszikus kérdést: „Holnap bejön, Sajókám?" Sajó ránéz a számlára, majd még dühösebben ezt mondja: „Jusztse!"

Földi Iván

Egy mosogatólány önéletrajza

„Tisztelt Személyzeti Osztály! Alulírott Kis Mariska, régi mosogató-család sarja vagyok. Anyám kun volt, apám félig székely, de mindketten nagyon szerettek mosogatni. Sivár gyermekkorom egyetlen megszépítő élménye az volt, amikor egyszer karácsonyra kis piros mosogatórongyot kaptam ajándékba a Jézuskától. Nagyanyám kis lábaskákat hordott haza kegyelmeséktől, hogy nekem legyen mit mosogatnom. Mert bár nagyon szorgalmasak voltak a szüleim – anyám éjszaka font, nappal mosogatott –, mégis olyan szegények voltunk, hogy sokszor a mosogatni valót is úgy kellett kölcsön kérnünk. Az iskolában a tanári kar kedvence voltam. A tudományokban nem jeleskedtem, de naponta háromszor fényesre mostam a kávéscsészéket az igazgatóságon és a nevelői szobában. A férfiakkal nem volt sok szerencsém az életben: Gáspár túlságosan szegény volt, képletesen szólva: nem volt mit aprítania a mosogatólébe; Menyhért túlságosan gazdag volt, csupa flancos, eldobható edénnyel szerelte fel a háztartást; Boldizsár kapzsi volt és önző, mire észbekaptam, mindig elmosta előlem a legzaftosabb edényeket. Nem szeretem a tévét, a mozit, a diszkót, ellenben délután – mosogatás után – mindig leülök részletes önéletrajzot írni. Mert ha van valami a világon, amit szenvedélyesen szeretek – a mosogatáson kívül – az az önéletrajz, a curriculum vitae írása..."

Na jó, nem bőszítem tovább az olvasót. Nem akartam én semmi rosszat, csak segíteni azoknak az ifjú hölgyeknek, akik a mosogatói pályára akarnak lépni, s az ehhez szükséges részletes önéletrajz megírásában nem elég járatosak. Gondoltam, mutatok egy sémát, mit írjanak, hogy írjanak, ha el akarják nyerni a hőn óhajtott állást.

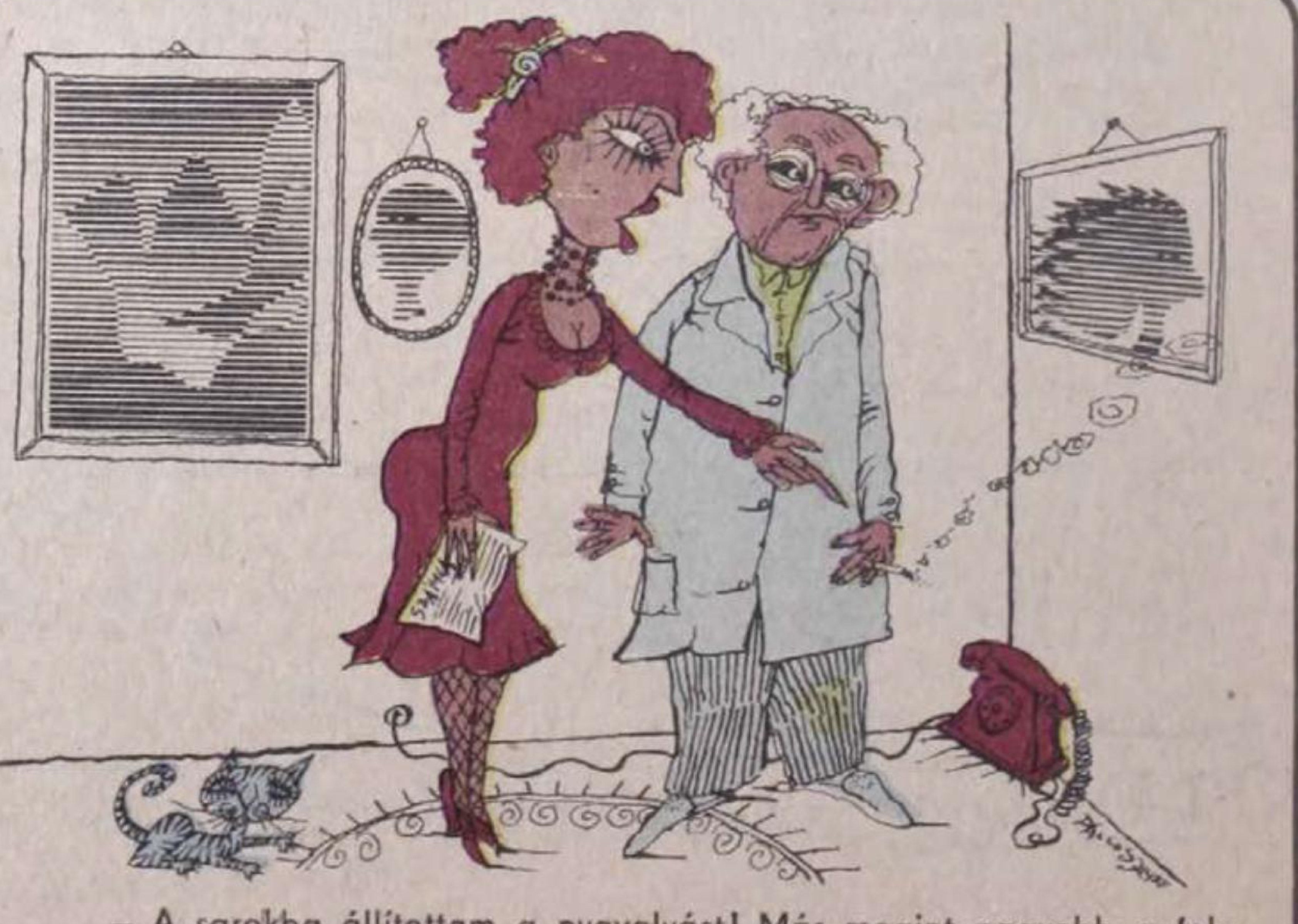
Azt mondja most fejcsóválva a kedves olvasó: lám-lám, szerzőnk még azt sem tudja, hogy a mosogatólányoktól az ötvenes években sem kértek önéletrajzot, nemhogy ma.

Azt mondom erre én, tisztelettel: a kedves olvasó nem igazán olvasó, mert nem olvassa a Betűreklámot, meg az újságokban megjelent keretes hirdetést. Miszerint: a most épülő budapesti áruház felvételre keres eladókat, pénztárosokat, konyhalányt, mosogatót, segédmunkást. Jelentkezés az áruház személyzeti osztályán, részletes önéletrajzzal.

Ha mármost arra volna kíváncsi a kedves olvasó, hogy oly fontos, bizalmas munkakörök betöltéséhez, mint a konyhalányoké, segédmunkásoké, miért kell még önéletrajz is, tanácsolom: kérdezze meg levélben a szóban forgó személyzeti osztálytól. (Leveléhez ne felejtse mellékelni részletes önéletrajzát!) A címet megtalálhatja abban a lépten-nyomon felbukkanó reklámban, amely így kezdődik: „Gondoljon a jövőre..."

Megvallom, engem már ez is irritál. Mert ha valakinek az a jövője, hogy mosogató lehet egy nagyáruház büféjében – az jobb, ha nem is gondol rá.

Radványi Barna

– A sarokba állítottam a nyavalyást! Már megint nagyobb a telefonszámla, mint amennyit telefonáltunk!

Ma és most...

MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAP

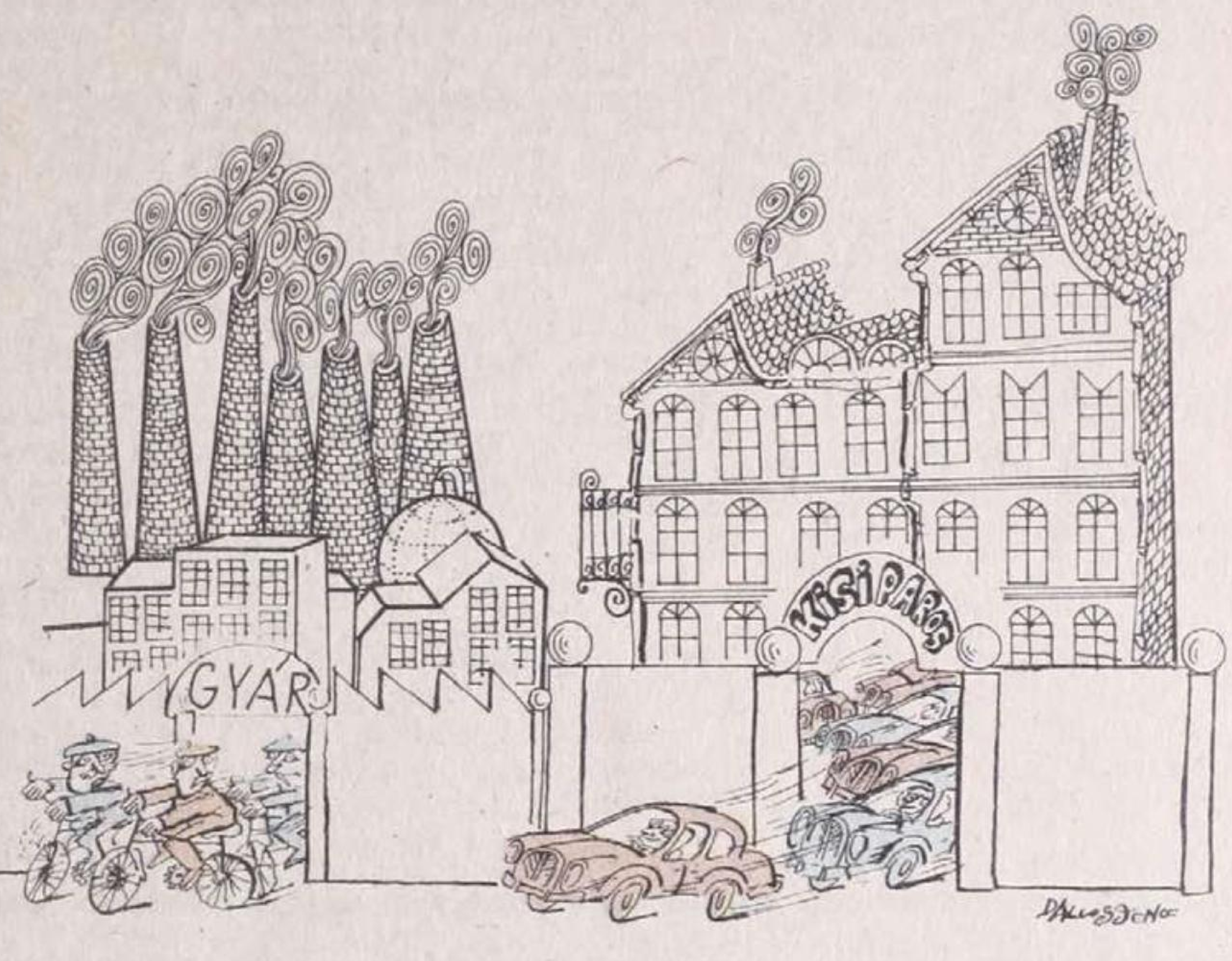

KÖZELGŐ ÉVFORDULÓ

– És ha a Lukács fürdőt Lukácsról neveznénk el?

FÁJRONT

– Ez a Buga Feri mindig ilyen gavallér ember volt! Bedobta a plusz 70 forintját is a mennyasszonytáncba!

BLOCKFLÖTE ÁFONYÁVAL

Világéletemben szerettem a pacalt, de az embert még annál is jobban. Nyilvánvaló, hogy van bennem valami elfogultság, hiszen mind a négy nagyszülőm ember volt, s ezt hitelt érdemlő papírokkal igazolhatom. Ha csak egyikük is pacal... a jóég tudja, ma hol állok...

Így azonban inkább enyhe lélekkel fogadtam a hírt, hogy megint felemelték a húsféleségek árát. Istenkém, gondoltam magamban, valahol az árhivatal is ember. Muszáj időnként tennie valamit a fizetéséért. Hát hol itt emel, hol ott emel. Arra szól a jogosítványa. Még mindig érthetőbb, mintha ivásnak adná a fejét, vagy rosszéletű némberek társaságában hemperegne. És a sors akaratában már-már megnyugodva, azon kezdtem törni a fejemet, hogy a két lehetséges magatartásforma közül melyikkel reagáljak a húsféleségek drágulására:

1. Fogyasszak-e kevesebb húst és káromkodjam ugyanannyit, vagy
2. fogyasszak-e ugyanannyi húst és káromkodjam többet?

Ekkor azonban kínos meglepetés ért.

Kedvenc hangszerüzletem előtt megtorpanva a földbe gyökerezett a lábam. Ugyanis azt kellett észlelnem, hogy egyik napról a másikra jelentősen felemelték a blockflöte árát. Ugyanaz a blockflöte, amely tegnap reggel még négyszáz forintért volt hozzáférhető, ma reggel már hatszáznyolcvanért találhatott volna vevőre.

Mit szépítsem, teljesen elbizonytalanodtam. Ugyanis az ismert közleményben szó sem volt a hangszerféleségek árának emeléséről. Egyetlen utalás nem volt arra, hogy a tőkés importból származó C-dúr skála árrobbanása hozzánk is begyűrűzött és ennek következtében kénytelenek lettünk volna... Hát akkor?

Izgatottan lapoztam fel a lexikont, de megnyugvást ott sem találtam. Blockflöte címszó alatt ugyanis ez állt:

„— fuvola, 6 nyílással, egy v. több billentyűvel. A múlt sz. elején magyarországi és bécsi zenekedvelők közt volt népszerű hangszer. Legismertebb művésze Ernst Krähmer és a pesti Hunyady János Keresztély. Széchenyi István gr. is szeretett B.-n játszani."

De én akkor már tudtam, hogy fals az egész. Lehet, hogy Ernst Krähmer ujjtechnikája az égre kiáltott, lehet, hogy a pesti Hunyady János Keresztély billentése szakkörökben közbeszéd tárgyát képezte, de a modern árpolitikáról még csak gőzük sem volt. Lehetséges továbbá, hogy Széchenyi István gr. hervadhatatlan érdemeket szerzett a honi lótenyésztés istápolásában, de ami a B.-t illeti, rettentő nagyot tévedett.

A blockflöte ugyanis nem hangszer, hanem húsféleség. Felsál, vesepecsenye, rövidkaraj, rumpsteak, blockflöte. Máskülönben hajmeresztő pimaszság lett volna felemelni az árát, s az ilyesmi a magyar lelkialkattól merőben idegen.

Minthogy azonban az indokolatlan háborgásokat is csak tettekkel lehet csillapítani, most azonnal átmegyek szakácskönyvbe és ismertetem a méltán világhírű magyar konyhaművészet első blockflöte-receptjét.

Blockflöte párolt vöröshagymával

Végy öt pár blockflötét, süsd ki hirtelen, hogy barna legyen, de ne süljön ki egészen. Vágd a blockflötéket most karikára, rakd párolt vöröshagymába, párold vele még egy óranegyedig. Töltsd tálba és ennek szélét tűzdeld meg szeletekre metélt rántott zsemlyével.

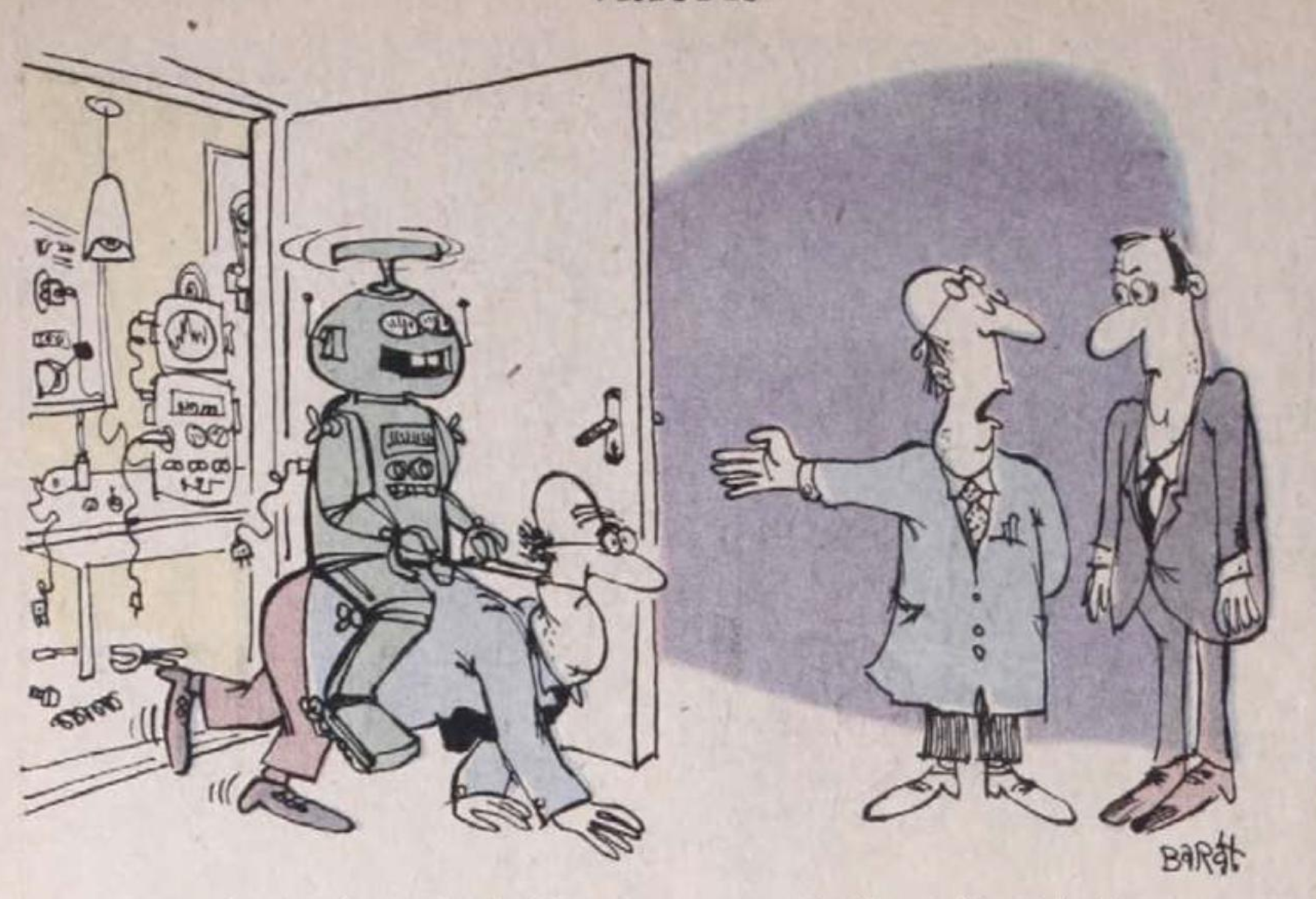
Végtelenül ízletes, bár az, hogy „ne süljön ki egészen", meddő óhaj. Nálunk minden kisül.

A továbbiakban aztán modern fúvósötös szervezésébe kezdek. Hárman gyulai szárazkolbászt fújnak majd, ketten pedig bácskai májast.

Végül pedig megkérem az illetékeseket: ha további rendezésre kerül sor, akkor a húsféleségek közül most már kizárólag a blockflöte árát emeljék.

Peterdi Pál

FEJLŐDÉS

– Az ipari robotgyártás még gyermekcipőben jár nálunk...

A MEGOLDÁS

– A régi kidobóembereket átképeztük bedobóemberekké...

SZILÁNKOK

ALTATÓ

— Ha nem bírok elaludni, végiggondolom eddigi életemet, s az olyan unalmas, hogy rögtön elalszom.

TELEFON

— *Borzasztó! Fel kellene hívnom a lakásomat, de titkos számom van és elfelejtettem.*

MAGÁNY

— Postás bácsi, nem kaptam legalább egy névtelen levelet?

KÖTEKEDŐ

— *Hogyan vitatkozzam magával, amikor mindig mindenben nekem ad igazat!*

ORVOSNÁL

— Doktor úr, én passzív dohányos vagyok. Harminc éve szívom a más füstjét.

— Jó, de ezen a módon sem engedélyezek többet napi húsz cigarettánál.

KÉRDÉS

— *Maga egyedül ilyen gonosz, vagy besegítenek magának?*

TRÜKK

— Legkésőbb jövő hónap elején megadom a tartozásom.

— De hiszen nem tartozol nekem.

— Még nem. De most akarok kölcsönkérni...

NYELVTANFOLYAM

— *Szeretnék megtanulni perfekt angolul. Erre van másfél órám...*

HIPOCHONDER

— Uram, én depressziós vagyok.

— No, akkor arrébb megyek, mert félek, hogy fertőző.

PANASZIRODÁBAN

— *Bejelentést szeretnék tenni...*

— *Ki ellen?*

— *Fogalmam sincs. Nem tud ajánlani valakit?*

SZIMPÁTIA

— Ez a pincér is becsap engem, de legalább szimpatikusan, kedvesen, mosolyogva...

GÁTLÁSOS

— *Valahányszor bemutatnak nekem egy nőt, mindig arra gondolok, hogy milyen nehéz lesz neki velem, s ezért gyorsan elmenekülök.*

REALITÁS

— Én elveszlek feleségül, lesz két gyerekünk, de szerelemről szó sem lehet.

PECH

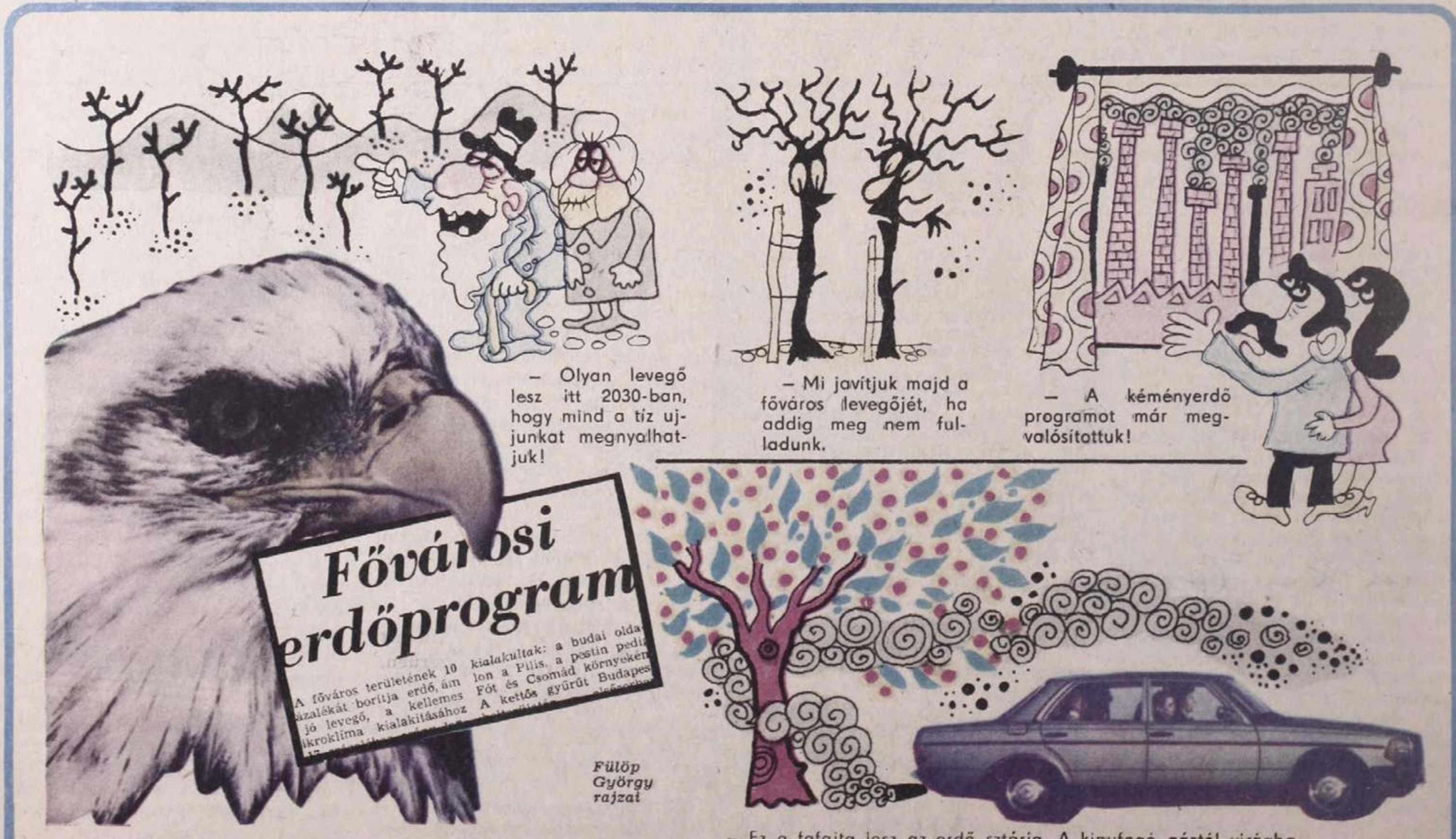
Ismerősöm meséli:

— *Tévesen tárcsáztam és telefonon keresztül megismerkedtem egy bájos hangú nővel. Másnapra találkozót beszéltünk meg. El is jött.*

— *Sejtem, hogy mi történt. Kiderült, hogy csúnya, matrónakorú nő.*

— *Dehogy. Szép volt és fiatal. Ilyen véletlen módon kerültem megint össze az elvált feleségemmel. Újból elvettem. Most megint válunk...*

Galambos Szilveszter

– Olyan levegő lesz itt 2030-ban, hogy mind a tíz ujjunkat megnyalhatjuk!

– Mi javítjuk majd a főváros levegőjét, ha addig meg nem fulladunk.

– A kéményerdő programot már megvalósítottuk!

– Ez a fafajta lesz az erdő sztárja. A kipufogó gáztól virágba borul.

Fülöp György rajzai

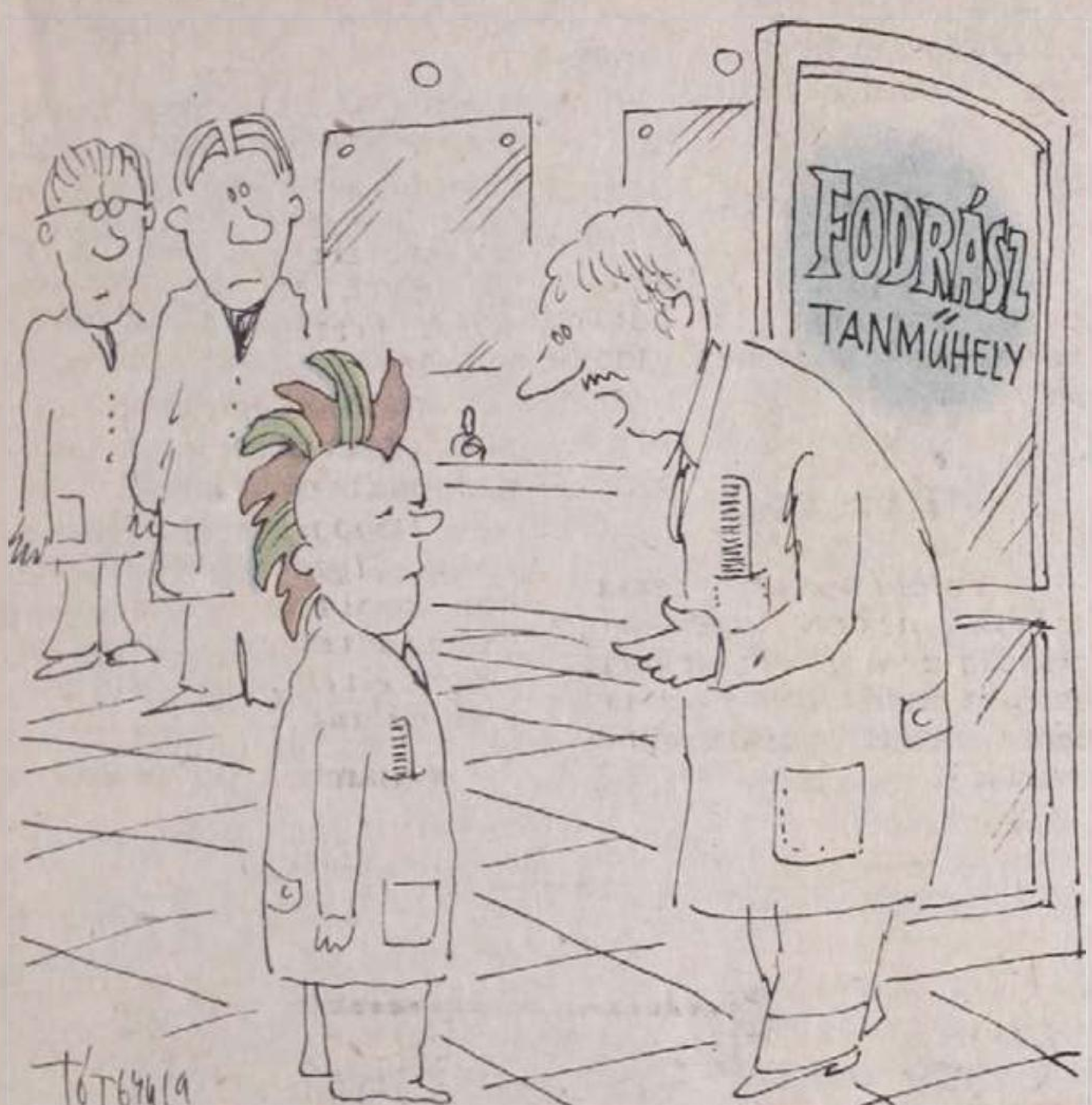
FARSANG

– Idén csak a fogtechnikus bálra mehetünk, szívem, ott merek mosolyogni.

LABIRINTUS '84

– És miből gondolod fiacskám, hogy éppen hozzád csődülnek majd a kuncsaftok?!

NAGYMENŐ

– Azért hordja így fenn az orrát, mert őt az Interpol kapta el!

A 99 ÉVES TOLÓZÁR KÖSZÖNTÉSE

A főváros egyik forgalmas pontján bensőséges keretek között köszöntötték a villamossínek alatt húzódó 1200 milliméteres főnyomócső 99 éves tolózárát. Az idős tolózár erőben, egészségben érte meg ezt a tiszteletre méltó kort, még nem járt nála szerelő, kerüli az orvosságokat, és csak vizet iszik.

A rövid születésnapi ünnepséget a televízió egyenes adásban közvetítette, hiszen igen szép esemény, ha egy fővárosi főnyomócső tolózára ennyi időt kibír eltörés nélkül. Az aggastyánnak az úttörők rozsdaálló kenőccsel kedveskedtek, amit rögtön magára is kent. A kerület képviselői egy szál piros szegfűt hoztak, ezzel is jelképezve, hogy a 99 év egy híján száz. Az egyéb szervezetek táviratban üdvözölték az idős tolózárat, a villamosok gyengéden fékeztek felette, míg a Fővárosi Vízművek küldöttsége leborult az öreg lába elé, s imádkozott, hogy még sokáig éljen.

A helyszínre sereglett újságírók több kérdést is feltettek az élemedett szerkezetnek, mire ő a szokott humorával válaszolt:

— Hát, bizony, a kilencvenegy éves öcsém már gyermekkorában félt a víztől. Nem csoda, hogy nemrég eltört a November 7. tér alatt. Szerencsére, nagy a család, és más fővárosi helyeken is él még néhány idős testvérem a főnyomócsövek társaságában. Együtt vagyunk vagy ezerévesek!

Arra a kérdésre, hogy mire emlékszik vissza a legszívesebben, az éltes tolózár így válaszolt.

— Ferenc Jóskára! Igaz, ő csupán nyolcvanhat évet élt meg, de egyszer átment felettem, akkor mondta, hogy itt minden nagyon szép, minden nagyon jó,

mindennel meg vagyok elégedve. Abban az időben, persze, még nem volt ennyi vízcsőtörés, mert az emberek nem használtak otthon ennyi vizet. Volt, aki lement a Dunához mosakodni, sőt ivott is belőle!

Valaki azt is megkérdezte tolózár apókától, hogy mi szeretett volna lenni, ha csecsemőkorában másként kezdi.

— Talán műanyag — mondta egyszerűen. — Az sokszor tovább él.

— Na és, ön meddig szeretne még élni? — kérdezte tőle egy baljós tekintetű újságíró.

— Legalább a századik születésnapomig, akkor biztosan kapnék valami szép kitüntetést! — mosolygott jóságosan.

Mi pedig reménykedjünk, hogy valóban megéri a századik születésnapját, aminek megünneplésére emlékbizottság is alakulhatna. A százéves tolózár valóban kaphatna jövőre magas kitüntetést több évtizedes, eredményes és példamutató munkássága elismeréséül. Születésnapi ünnepsége még a mostaninál is nagyobb szabású lehetne. Például megindulhatna egy szökőkút a föld alól, s vízzel áraszthatná el az egész környéket az emberek nagy örömére. Az öreg tolózár pedig kicsit üveges szemmel, boldogan nézhetne a múltba.

Tormai László

Thatcher asszony fokhagymát vásárolt a Nagycsarnokban

VALAMI BŰZLIK ANGLIÁBAN...

GYÖRE IMRE:

Tücsök-ének

Csak cirpelünk,
akár
a tücskök.
(Naná, akár
a bivalyok.)
A láthatár
most csupa
füstköd,
ki teheti,
eloldalog,
csuda,
hogy egyszer
erre száll
a tenger
vegyszer
s itt talál.
Az ember
folyton inhalál,
végül mégiscsak
bereked.
Nagy murit csap,
és hegedűje
felszáll egy fűre
megreped,
a józan
tücsök mit tehet?
Hangyának megy,
s télen a hóban
nyarat képzel
és tág eget,
míg lenn a meleg
hangyabolyban
hangyáknak hízlal
tetveket.

Százéves a Keleti pályaudvar

A születésnapi ünnepség százhúsz percet késik

MIBE JÖN EGY ÁGYJELENET?

Az idei magyar filmszemle alkalmával rendszerint későn kerültem ágyba. Meg kell azonban mondanom, bőségesen kárpótolt ezért, hogy gyönyörködő tekintetem, miközben végigjártattam az elmúlt időszak hazai filmtermésén, minduntalan ágyakba ütközött.

Lehetetlen volt meg nem látnom, hogy ágyiparunk mennyi igyekezettel tartott lépést legnagyobb felvevő piacával, a magyar valóságot pásztázó filmgyártásunkkal.

Ebből viszont önkéntelenül adódott a kérdés, vajon milyen művészi szempontok irányítják filmalkotóink figyelmét, valamint a főszereplőket ilyen visszatérő rendszerességgel az ágyakra. Miután az egyik megkérdezett illetékes a másik illetéktelenhez küldött, végül is a filmgyár éjszakai portását ugrasztottam ki az ágyból információért.

— Miért — kérdezett vissza a kedves öregúr —, úgy találja, hogy filmjeinkben nem a rendeltetésüknek megfelelően használják az ágyakat?

— Azt nem mondanám...

— Azért! — mondta interjúalanyom, majd pipára gyújtott és maga mellé ültetett az ágyára. — Akkor megmagyarázom. A közvélemény, ugyi, alighanem úgy reagálja le a helyzetet, hogy az erotika iránti fokozódó igény hívja életre a fokozódó számú ágyjeleneteket. Nekünk, a filmgyártásunkért felelős személyeknek azonban egészséges gazdasági szemlélettel kell közelednünk a jelenséghez. Minket sem a Krőzus finanszéroz, igaz-e? Egy ágyjelenetbe nem szükséges nagy beruházást belefektetni. Sőt, minél pucérabb a belefektetés, antul prímább a dolog. A jelmeztervezés ab ovo megspórolható. Tőkés importot sem igényel az ágyjelenet, hacsak nem nyugati vendégsztár heveredik el benne.

— De vajon nem túl egyformák és sablonosak-e ezek az ágyjelenetek?

— Egyáltalán nem. Hiszen mindenki láthatja, hogy ágy és ágy között borzasztó nagy lehet ám a különbség a baldachinos ágytól egészen az összecsukható vaságyig. De nekem az az elvem, hogy priccsen is lehet művészit produkálni, ha az ihletettség belülről fakad. Természetesen ahány rendező, annyi stílus, amit az ágyak, heverők, szófák, hencserek, szezlonok, kanapék, rekamiék esetében széles skálán érvényesíthet

az antiktól a modernekig, a rokokótól a szecesszióig. Az ágyjelenetek változatos formakultuszt tesznek lehetővé, miközben a mondanivalójuk közvetlen és közérthető.

— Eszerint az ágyjelenetek további tervszerű szaporodásával számolhatunk?

— Magától értetődően — szörtyögtette a pipáját az öreg. — Az olcsóságuk miatt. Habár a költségekből igyekszünk még lefaragni. Cihát, lepedőt, paplanhuzatot a fehér hetek keretében szerzünk be. Megszervezzük a produkciók között a meleg ágyváltást. De ha már a kérdés szőnyegre került, elmondhatom, hogy az ágyat olykor a szőnyeg is kifogástalanul helyettesítheti.

— Vettük észre. De adott esetben a konyhakredenc, a sublót, a komód, az almárium, a budapesti egyéni előfizetők telefonkönyvének három kötete is megfelel.

— Még az éléskamra stelázsiján is kiszorítható egy kis hely, ha a szükség úgy hozza. Meg aztán az energiafogyasztás is csökkenthető az intim hangulatvilágítástól a teljes besötétítésig. Úgy ám öcsémuram!

— Hiszen akkor a néző nem lát semmit.

— A szemérmesebbje úgyis szemlesütve nézi a hancúrt. Akkor már nézheti behunyt szemmel is, ha mi össze tudunk dobni behúnyt szemmel egy ágyjelenetet. Ha nem lát, hát hall. Az ilyenkor szokásos hangeffektusok pedig készen kikölcsönözhetők az archívumból. Szinkronizálásra sincs gond, mert ezek nemzetközileg egyezményes hangi kísérőjelenségek. Még a madárcsicsergés is, ha kivonulunk a szabad ég alá, a plein air-be. Ott ingyen gyepszőnyeg áll a művészi elképzelések kivitelezésére. A fű magától sarjad, legfeljebb időnként öntözni kell.

— Szóval, tulajdonképpen az ágyjelenethez ágy sem kell...

— Miért, ágy nélkül nem lehet...

— Ne mondja ki, fater! Úgysem tűri a nyomdafesték.

— Nem tűri? — csapott le a szóra a papa. — Ne tűrje! Az is megtakarítás, igaz-e?

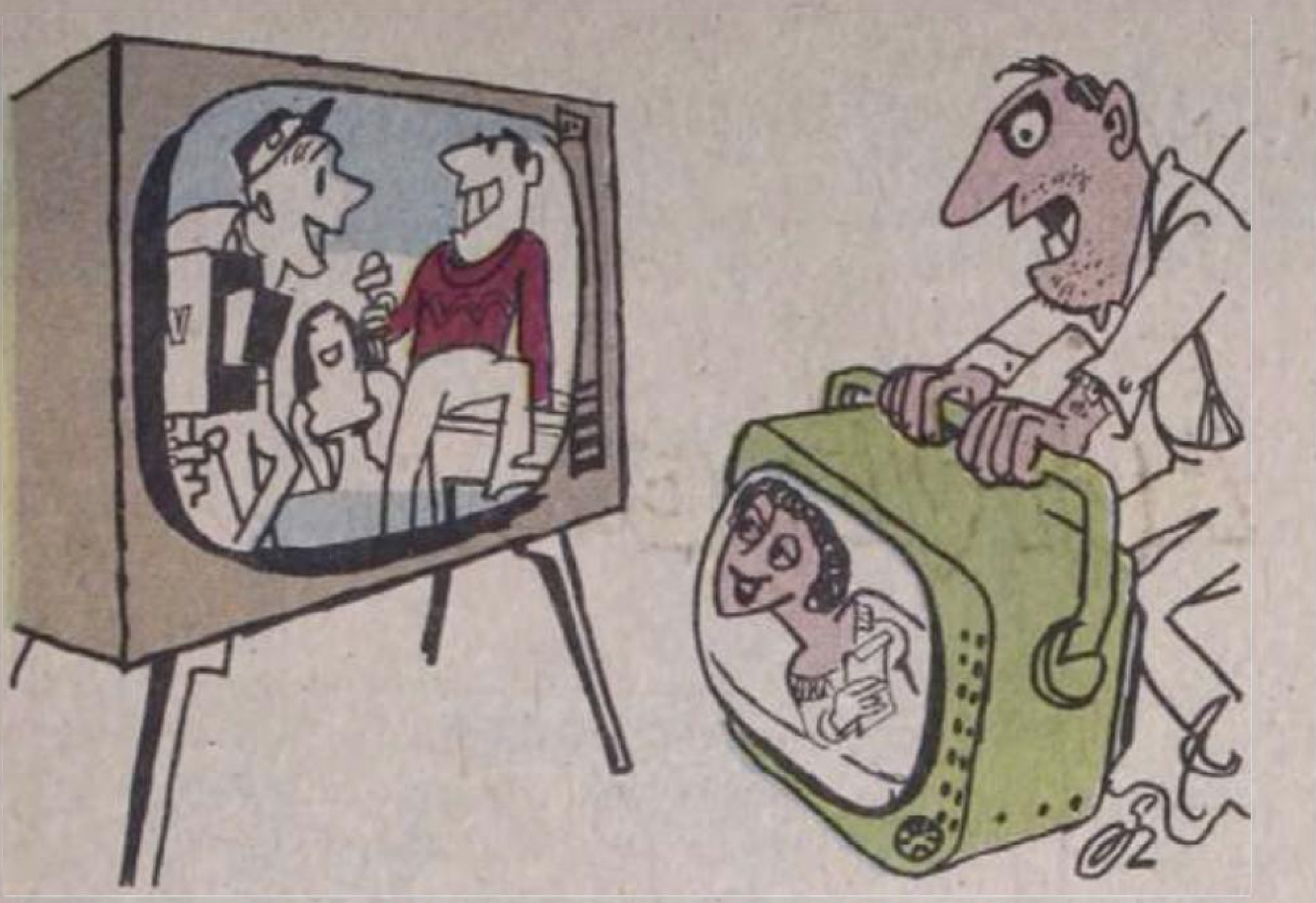
Sas György

— Nekem panaszkodik a néni? Én a kályhás vagyok, nem a Tv-híradó...

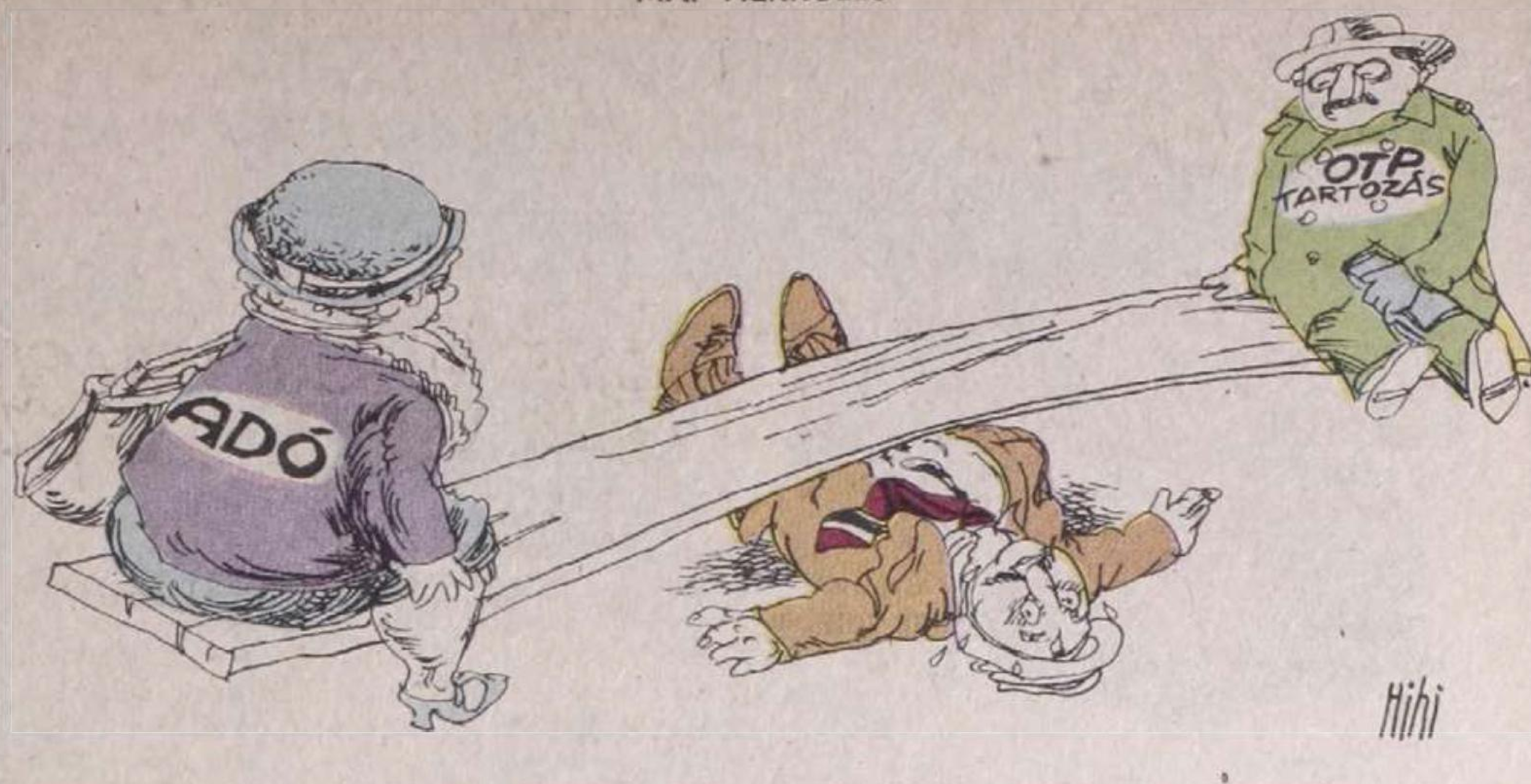

– Mindent megteszek, csak ne uszítsa rám a tévé nyilvánosságát!

– Így tökéletesebben szórakoztathatják egymást

MAI HERKULES

TÜSSZENTÉS TEÁIG

Bizonyára csupán a véletlen műve, hogy az angol kormányfő magyarországi látogatásának napjaiban kürtölte világgá sajtónk azt az angol vonatkozású hírt, melynek hőse egy Adam Cronin nevű fiatalember. A 22 éves brit nem érdemtelenül került be az újságokba: azzal a tulajdonsággal büszkélkedhet, hogy naponta több ezerszer tüsszent, ráadásul kizárólag reggel öt és délután öt óra között. A brit orvostudomány számára különösen annak megállapítása okozott rengeteg fejtörést, hogy miért éppen a délutáni teázás idején hagyja abba Adam a tüsszentést. Legnagyobb sajnálatunkra, lapzártáig még nem sikerült megtalálniuk a különös kór ellenszerét, bár — s ezt mindenképpen az angol orvosok javára kell írnunk — arra már rájöttek, miként lehet a balszerencsés ifjú tüsszentési rohamait mérsékelni: vagy sötét szekrénybe kell állnia, vagy a londoni metrón utaznia.

Ki tudja, mennyit tüsszög még Adam Cronin, míg betegségét végérvényesen és megnyugtatóan gyógyítani tudják? Jobb, ha nem avatkozunk más országok belügyeibe, s a Cronin-rejtély megoldását meghagyjuk az angoloknak. Ránk, magyarokra, amúgy is az a jellemző, hogy míg más szemében a szálkát rögtön észrevesszük, a magunkéban még a gerendát sem akarjuk meglátni, pedig ha valahol, ezen a területen igazán nincs okunk a szégyenkezésre; nem is egy honfitársunk bármikor képes arra, hogy lepipálja Adam Cronint, az angol hapcibajnokot.

Elsőként talán dr. Övönalul Mikolkát említhetnénk, akinek immár közel huszonöt éve egyfolytában reszket a térde. Érdekes módon, ezzel a nem mindennapi tulajdonságával csak munkanapokon, reggel nyolc és délután fél öt között találkozhatnak kollégái. Közvetlen főnökei egyelőre meglehetősen értetlenül állnak az esettel szemben, főként amióta az Övönalul doktor reszketésének kivizsgálására alakult különbizottság közzétette első jelentését: megállapították, hogy védencüknek csak akkor reszket a térde, amikor valamilyen ügyben döntenie kell. A furcsa és fölöttébb kellemetlen kór egyébként egyszer már majdnem elmúlt, ám amikor a vállalat szakszervezeti bizottsága által rendezett szépségversenyen arról kellett határoznia, hogy merre fésülje a haját, ismét erőt vett rajta a szokatlan betegség.

Nincs sokkal irigylésre méltóbb helyzetben Anblok Dzsem Bori, a vidékről a fővárosba származott kézilány, aki néhány hónapja azt vette észre, hogy minden páratlan hét keddjén piros a szeme. Anblok Dzsem Bori először természetesen arra gyanakodott, hogy azért piros a szeme, mert ő angóranyúl, de az üzemorvos hamar megnyugtatta: bár aggodalomra egyelőre nincs ok, a baj ennél sokkal súlyabb.

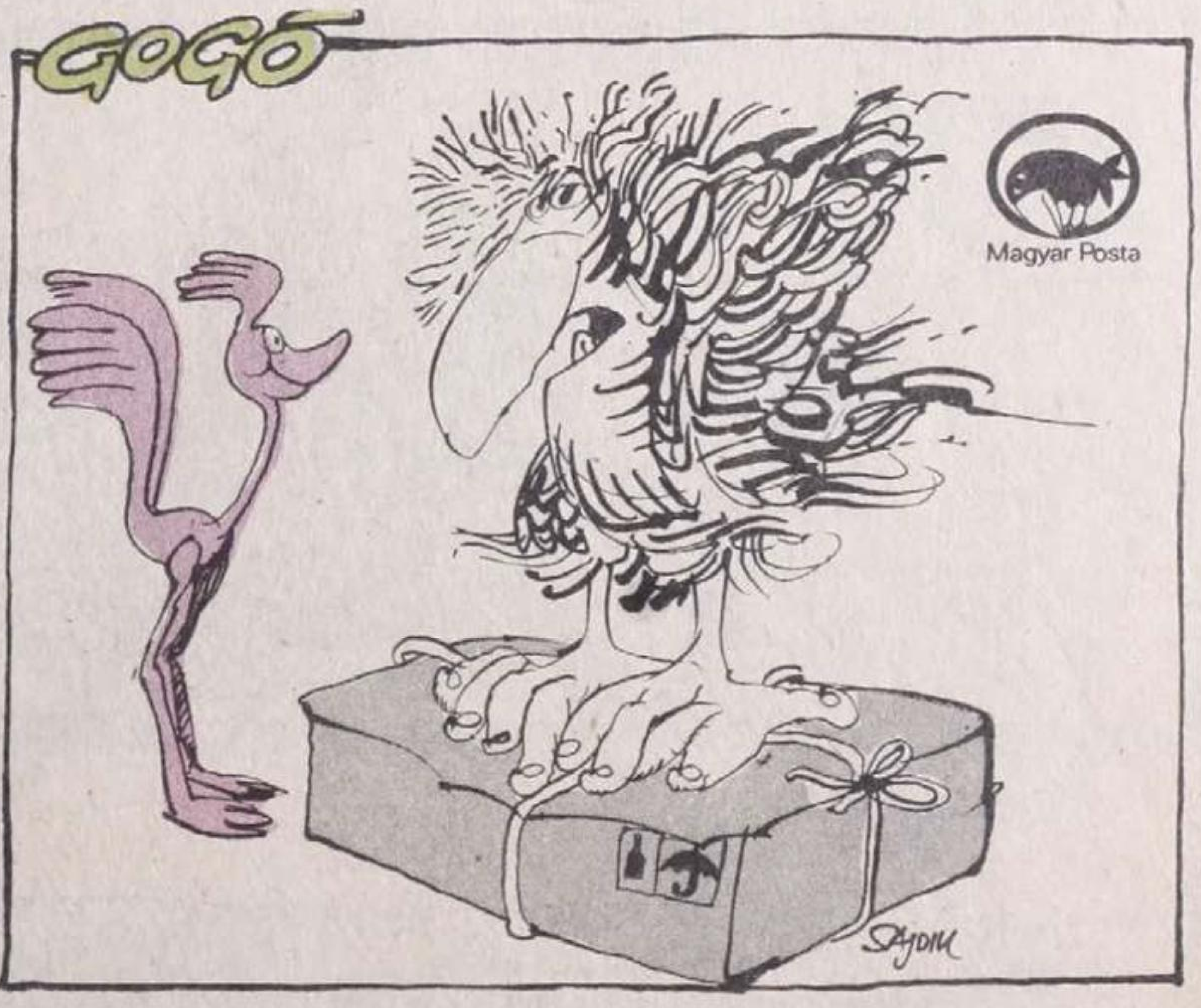
Egészen más jellegű, ám legalább ennyire szokatlan dolog tartja izgalomba Lelkesné Fásult Margitot és népes családját. A Róbertvárosban lakó ötvenéves asszony azzal fordult kezelőorvosához, hogy újabban égnek áll a haja, s a különös jelenségnek csak két módon tud gátat szabni: ha a hatodik emeletről fejest ugrik az udvarra, vagy ha MÁV menettérti jegyet vásárol. Lelkesné Fásult Margit egyébként megállja a helyét a munkában, kollégái kedves, közvetlen, barátságos embernek ismerték meg.

Leesett az álla néhány héttel ezelőtt Hazajáró Armandulának. A fiatal diáklány életében a mostani már nem az első eset, elmondása szerint már az is megtörtént vele, hogy nem akart hinni a szemének. Ezt általában heveny szédülés követte, majd a betegség végső fázisában a már említett állleesés. Tanárai és diáktársai nem tartják valószínűnek, hogy Armandulára bizonyos árcédulák lennének ennyire rossz hatással, s többen még azt is hozzátették: még mindig jobb, ha az álla esik le, mintha magasan hordaná az orrát.

A legnehezebb helyzetben azonban minden kétséget kizáróan Ny. Rétegh Romlánka van: a nyugdíjas önfenntartó hölgy délelőttönként három órán keresztül pislog, majd egyórás ebédszünet után hámlani kezd a bőre. A furcsa jelenség az utóbbi években egyre gyakrabban ismétlődik, s a szakemberek tapasztalatai szerint csak akkor marad abba, ha Romlánka néni ötszáz vagy ezerforintos bankjegyeket számol. Mivel semmi jel nem mutat arra, hogy a jövőben a mostaninál gyakrabban végezheti ezt a tevékenységet, az illetékesek most azzal biztatják a pislogó hölgyet, hogy esetleg kisegítő forgalmi lámpaként tudják majd alkalmazni. Sajnos, jelenleg ott sincs üresedés, így Romlánka néni egyelőre kénytelen otthon pislogni.

Hogy a bőre hol hámlik, arról pillanatnyilag halvány lila gőzünk sincs.

Föld. S. Péter

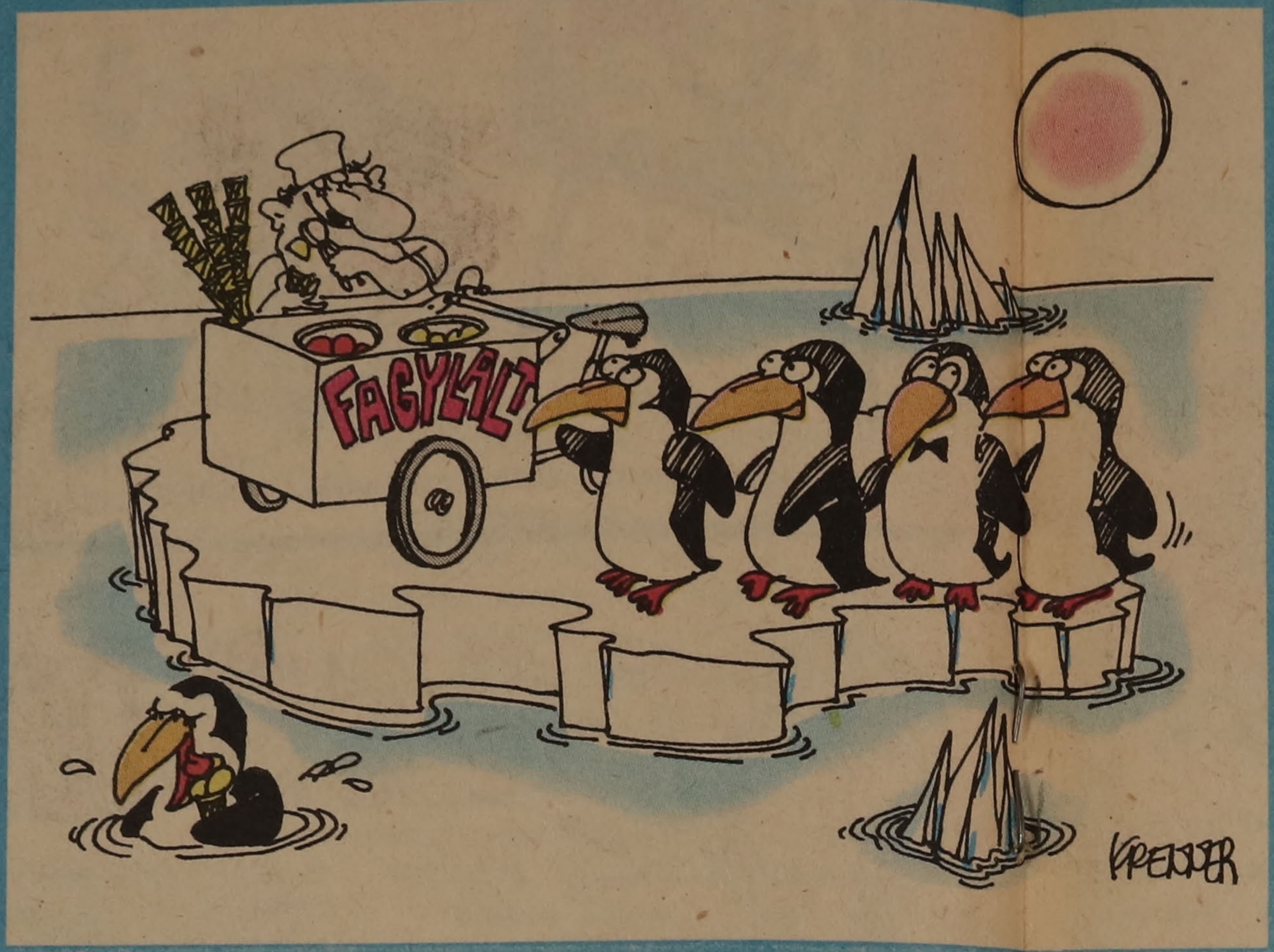
– Az sem véletlen, hogy ez a lomha holló jelképezi a postánkat és nem a gyalogkakukk!

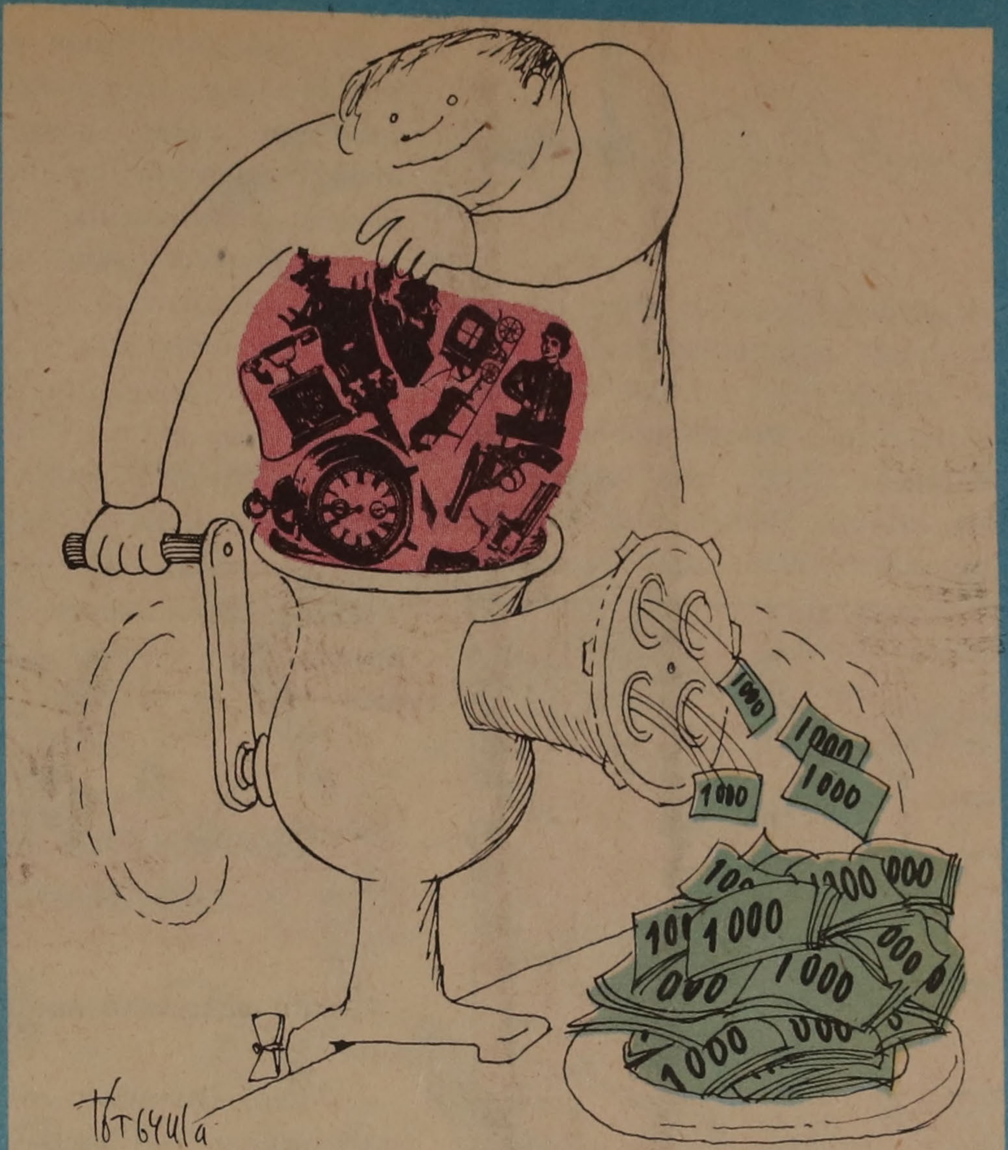
Engedményes téli vásár:

AMIT NYERÜNK A SÁLON, ELVESZÍTJÜK A FELSÁLON

– Reméljük, a konkurrencia nem előzött meg bennünket..

– Mire jó a nosztalgiahullám . . . ?

– Ott a papám, figyeld, most majd szó nélkül aláírja az ócska bizonyítványomat!

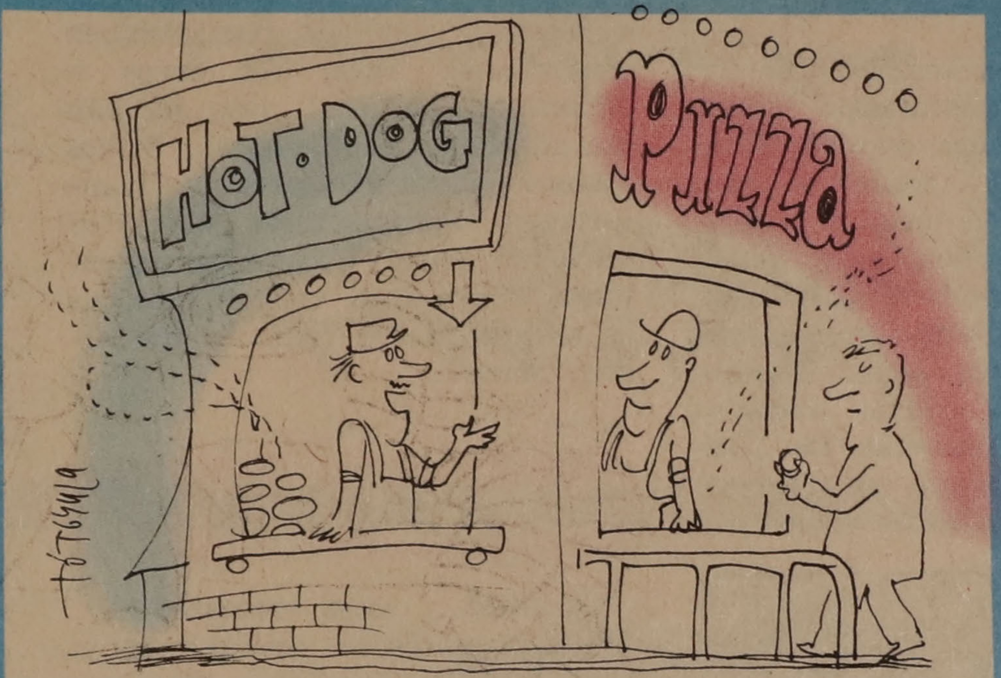

– Egy kicsit többe kerül, de házi kenyér! A feleségem sütötte.

A JÉG HÁTÁN IS...

ÜZLETI ÉRZÉK

– Emlékszik szomszéd . . . éppen tíz éve szólaltam fel az egyik taggyűlésen a lángossütők ellen, mert harácsolnak! . . .

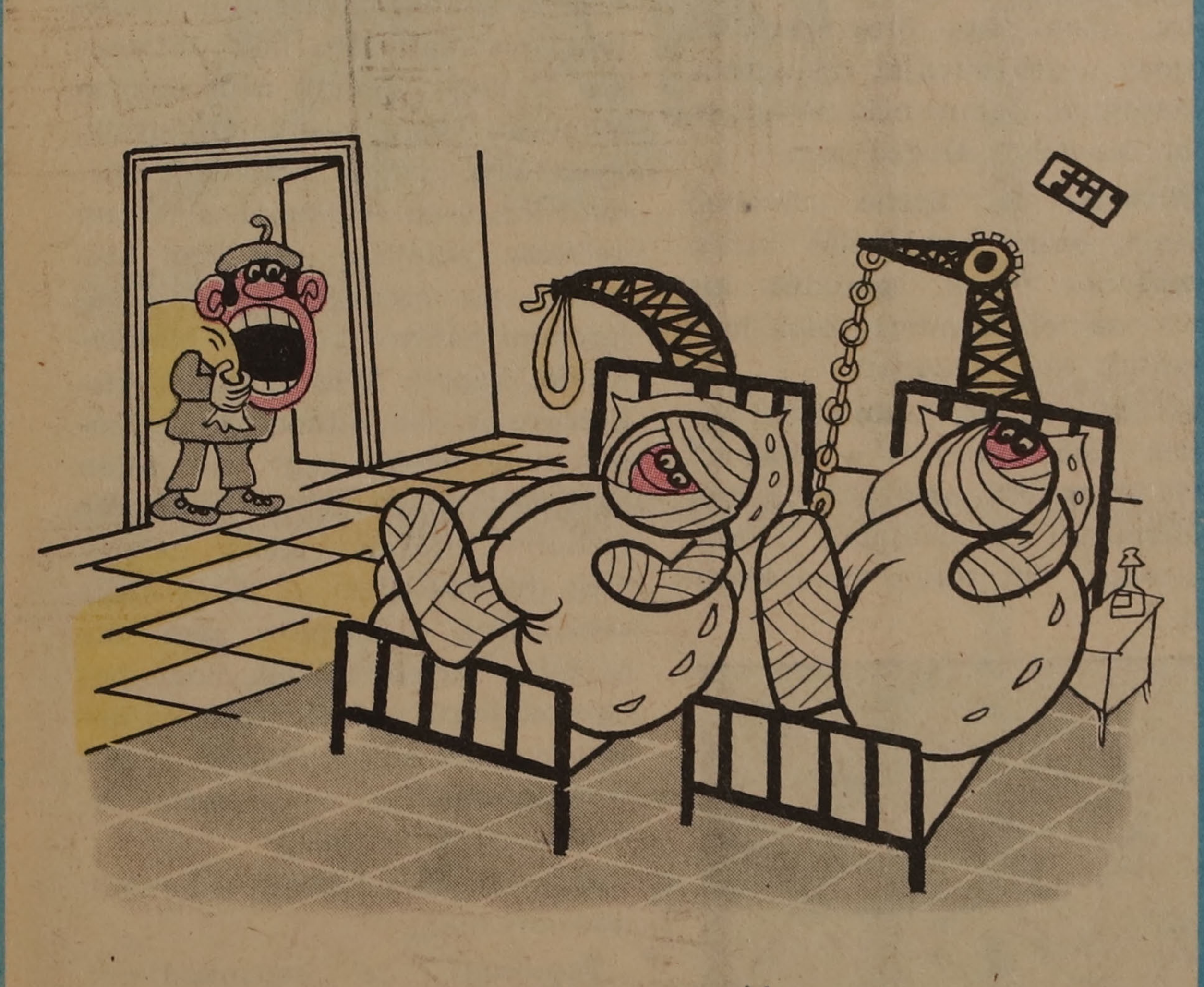

– És mennyit ér önnek, ha a hiánycikkből van a raktáron?

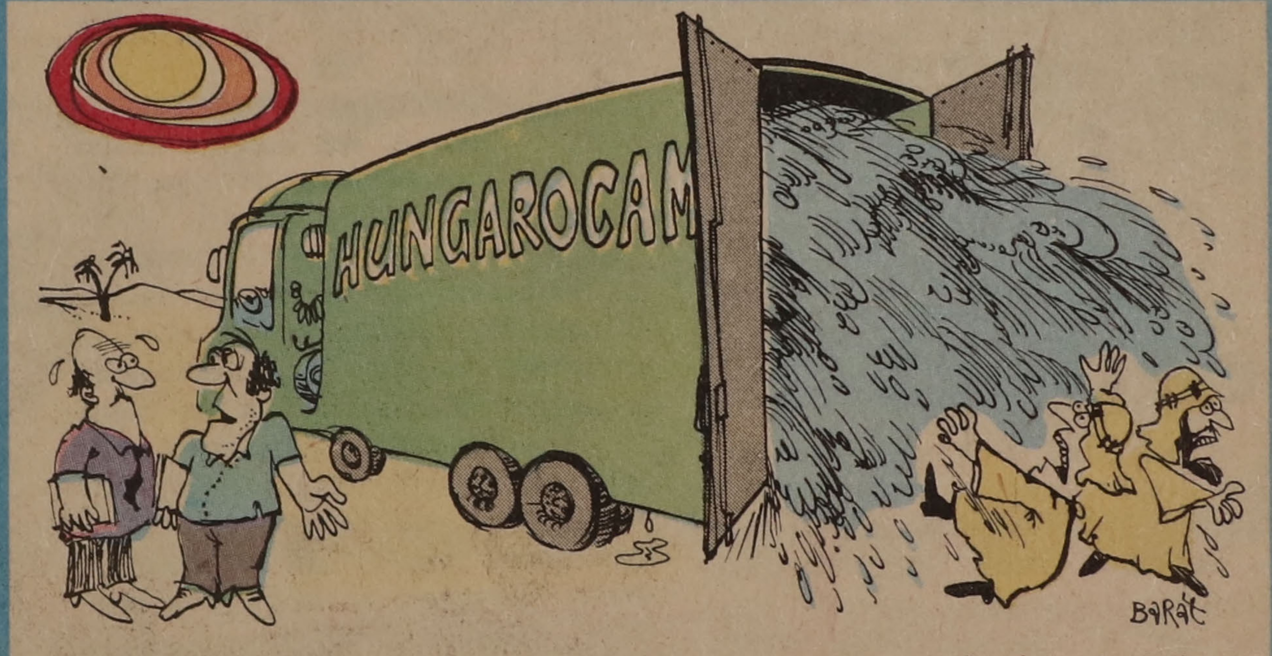
MINTAKOLLEKCIÓ

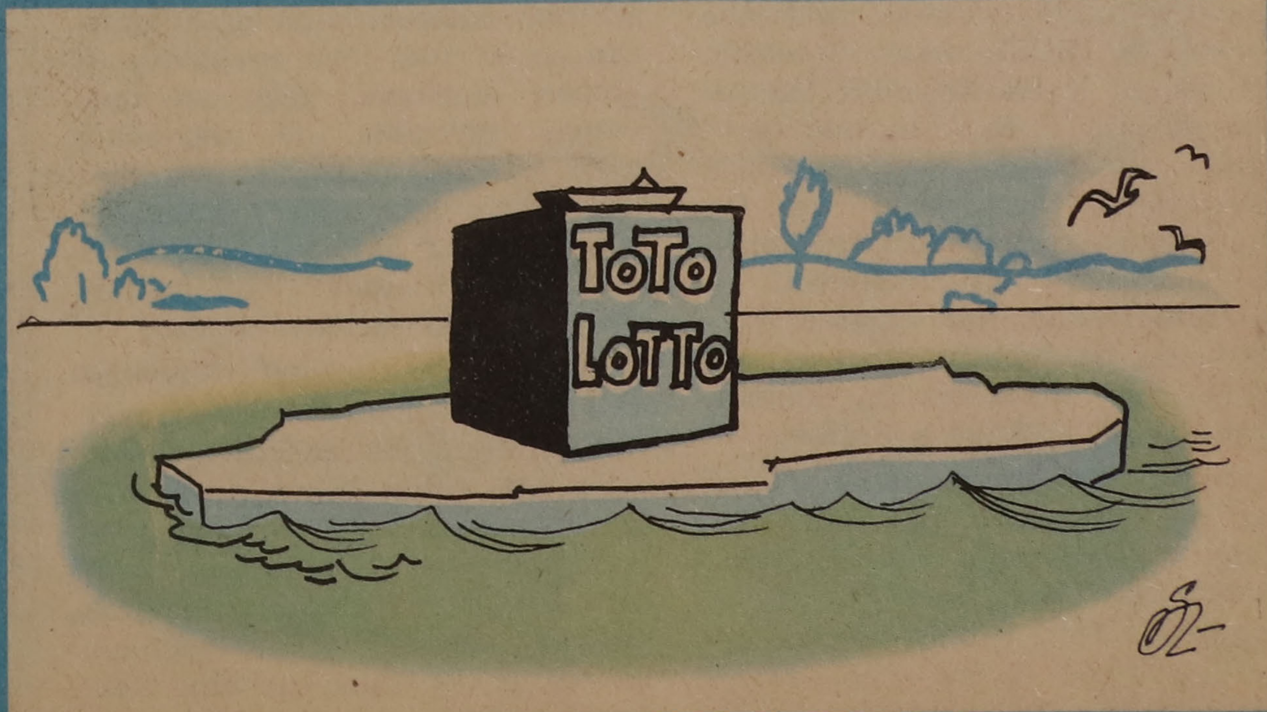
– És veszik legalább ezeket a hamuban sült pogácsákat? !

– Roncskocsit veszek!

– A jégkocka exportunk már kielégítő, csak a csomagolást kifogásolják a külföldi partnerek.

Csak úgy firkálgatok

DOKTOR ÚR, DOKTOR ÚR!

A Ludas Matyi szerkesztősége, a levélíró kívánsága szerint, átadta nekem a következő levelet:

„*Kedves Ludas Matyi!*
Ugyan mondják már meg végre annak a kedvesen bájos Fehér Klárának, hogy kis hazánkban már 30 éve nincs *SZTK-rendelő*, mint ahogy OTI-rendelő sem, mint ahogy teljesen blődség volna a Ludas Matyi helyett Szabad Szájt, vagy Borsszem Jankót írni (pl. olvastad F. K. szellemes kis írását a B. J.-ban). Ezzel csak saját írásainak hitelét rontja, mint ahogy hemzseg az egészségügyi tárgyi tévedésektől is a »Ma éjjel ne aludj« című nem-remek műve.
Elnézést a kifakadásért.
1983. december 29.
Tisztelettel: dr. Timaffy Miklós
Lengyeltóti, kórház"

Nagyon szépen köszönöm dr. Timaffy szíves kioktatását: tudom, hogy nálunk nincs esztéká. Állami Egészségügyi Szolgálat van. Csakhogy ez nem ment át a köznyelvbe, egyszerűen azért, mert nem lehet kimondani. „Leviszem a gyereket az Állami Egészségügyi Szolgálatba?" Vicc. „Állami Egészségügyi receptre felírták a corinfart." Remekül hangzik. De „esztéká orvos" helyett az „Állami Egészségügyi Szolgálat orvos" is.

A vásárlók a közértbe rohannak tejért, pedig lehet, hogy a Csemege Vállalat üzletébe, vagy a Dél-budai Áfész áruházba mentek. Éjjel-nappalnak nevezik Pesten azt a közértet, ami hosszú évek óta se nem közért, se nem működik éjjel-nappal. A házkezelőségbe megy le, aki pedig az ingatlankezelő vállalat irodájába ment, és IBUSZ-szobát bérelnek, holott az a Fizetővendég Szolgálat szobája... Egy szó, mint száz, azért használok esztékát, mert közérthető, mert senki sem fog mást érteni rajta, mert belekerült — helyesen vagy helytelenül — a közbeszédbe, mint hosszú évtizedeken át „a" szájvíz volt az Odol, „a" cipőkrém a Schmoll paszta, „a" pótkávé a Franck.

Amin őszintén csodálkozom, az az, hogy ez a pici ügy miért váltott ki levélíróból ekkora indulatot? Rájöttem. Nem az esztéká elnevezés fájt, hanem a „Ma éjjel ne aludj" című regényemért óhajtott megleckéztetni.

Törtem a fejem, hogy ugyan miért? Hiszen ez a könyvem 1967-ben, tizenhét évvel ezelőtt jelent meg, régen elfogyott, évek óta nem kapni. Mikor olvashatta Timaffy doktor? Hány éve hizlalja, növeszti, gyűjtögeti a mérgét?

Levettem a könyvet a polcról, elolvastam. Egyetértek: nem remekmű. Regény. Mai tárgyú regény. Arról szól, hogy egy Tusz Csongor nevezetű egyetemi hallgató, sötét mint az éjszaka, makacs, mint az öszvér, buta, mint a tulok, alattomos, csúszómászó — a tehetetlen bürokrácia és a gyáva egyetemi tanárok jóvoltából hogyan halad feltartóztathatatlanul az orvosi diploma felé... Vajon ez a téma izgatta fel Timaffy doktort? Azt mindenesetre hálás köszönettel venném, ha felvilágosítana azokról a tárgyi tévedésekről, amelyek regényemben hemzsegnek. Igaz, két orvos is lektorálta, de attól még jócskán maradhatnak benne hibák. Szíves válaszát annál inkább nagy kíváncsisággal várom, mert szíves és udvarias leveléből arra következtetni tudok, hogy milyen kritikus és milyen ember lehet — de milyen orvos?

TÖRÖK ÁTOK

Mármint a rossz szomszéd.

Idős ismerősöm özvegyasszony. Van egy kis víkendháza, Nagybudapest területén, gyümölcsöskertben. Karácsony előtt kiment a kis házba, hogy az ott ládákba rakott gyümölcsből a kis unokáknak behozzon.

Amikor a házhoz lépett, majdnem elájult. A kis ház teraszán van egy konnektor, arra szolgál, hogy a fűnyíró gépet kint is be lehessen kapcsolni. A konnektorba bedugva hosszú kábelt talált. Elindult a kábel mentén, eljutott a szomszéd csinos villa kerítéséig, a kábel ott folytatódott és ment tovább a szomszéd házába. A villanyóra szekrénykéje a falon kívül van, a szekrényke zárát felfeszítették, az órát felcsapták, ment, ketyegett is, mint a bolond.

Kirángatta a dugót a konnektorból és átrohant a szomszédhoz. A csengetésre előjött a ház ura, tiszteletreméltó férfiú, jó állással, autóval, balatoni villával és minden egyéb földi jóval megáldva és kikérte magának, hogy áramtolvajnak nevezzék. Ő, úgymond, csak valami műszeres méréshez egy percre kapcsolta a szomszéd konnektorába a kábelt, kár ezért ekkora murit csapni, van is neki szüksége más villanyáramára?

Az ember esze megáll. Úgy kiabált az idős szomszédasszonnyal, mintha legalábbis az sütött, főzött, világított, fűtött volna az ő villanyáramával. Hogy mer egy tisztességes ember becsületébe gázolni? Általában étolajmilliomosok szokták így kikérni maguknak, ha rajtuk keresnek néhány Raffaellót.

A szegény asszony most rohangál, hogy a kertvárosban találjon valakit, aki a külső konnektort leszereli. Persze ebben a hóban-télben nehéz lesz villanyszerelőt találni. Persze még mindig könnyebben, mint új szomszédot.

KOSÁR

— Tudod, mit ennék vacsorára? — kérdi férjem, aki napok óta influenzás és alig van étvágya. — Egy kis túrót tejfellel.

Este hét óra van, még éppen nyitva fogom találni a közértet (bocsánat, Csemege Vállalat 47. számú áruháza). Kapom a kabátot és lerohanok.

Az üzlet zsúfolva, üres kosár nincs.

Ilyenkor az ember bemegy a pénztár mögötti térbe, megvárja, amíg valaki otthagy egy üres kosarat. Szerencsém volt: két lépésnyire tőlem egy öreg-öreg-öreg asszony a pénztárcáját rakosgatta, a kosarában semmi más nem volt, mint két doboz Mackó sajt.

Udvarias és tisztes távolból vártam, amíg zsebkendőt kirak, zsebkendőt berak, maradék kis pénzt számol. Egyszerre csak hátrafordult és rámkiabált:

— Pont az én kosaramra pályázik? Más nincs is a világon? Ebbe szeretett bele? Nem tud odábbmenni és lehajolni, letörne a dereka? Ott millió üres kosár van.

Az első pillanatban nem voltam humoromnál. Legszívesebben azt mondtam volna, hogy idefigyelj, ördög öreganyja, ha meglendítlek, átesel a Dunántúlra. De szerencsére ilyenkor tízig mindig számolok. Összeszedtem magam és kedvesen mondtam:

— Igen, asszonyom, az ön kosarára vágyom, mert önnél kellemesebb külsejű, ápoltabb, kedvesebb vevőt nem láttam.

Tágranyitotta a szemét-száját, megállt, sóbálvánnyá dermedt. Ennek négy napja. Lehet, hogy még most is ott áll.

HÁTRAVAN MÉG A TEÁSKANNA

Kiváló színésznő barátnőm mesélte:

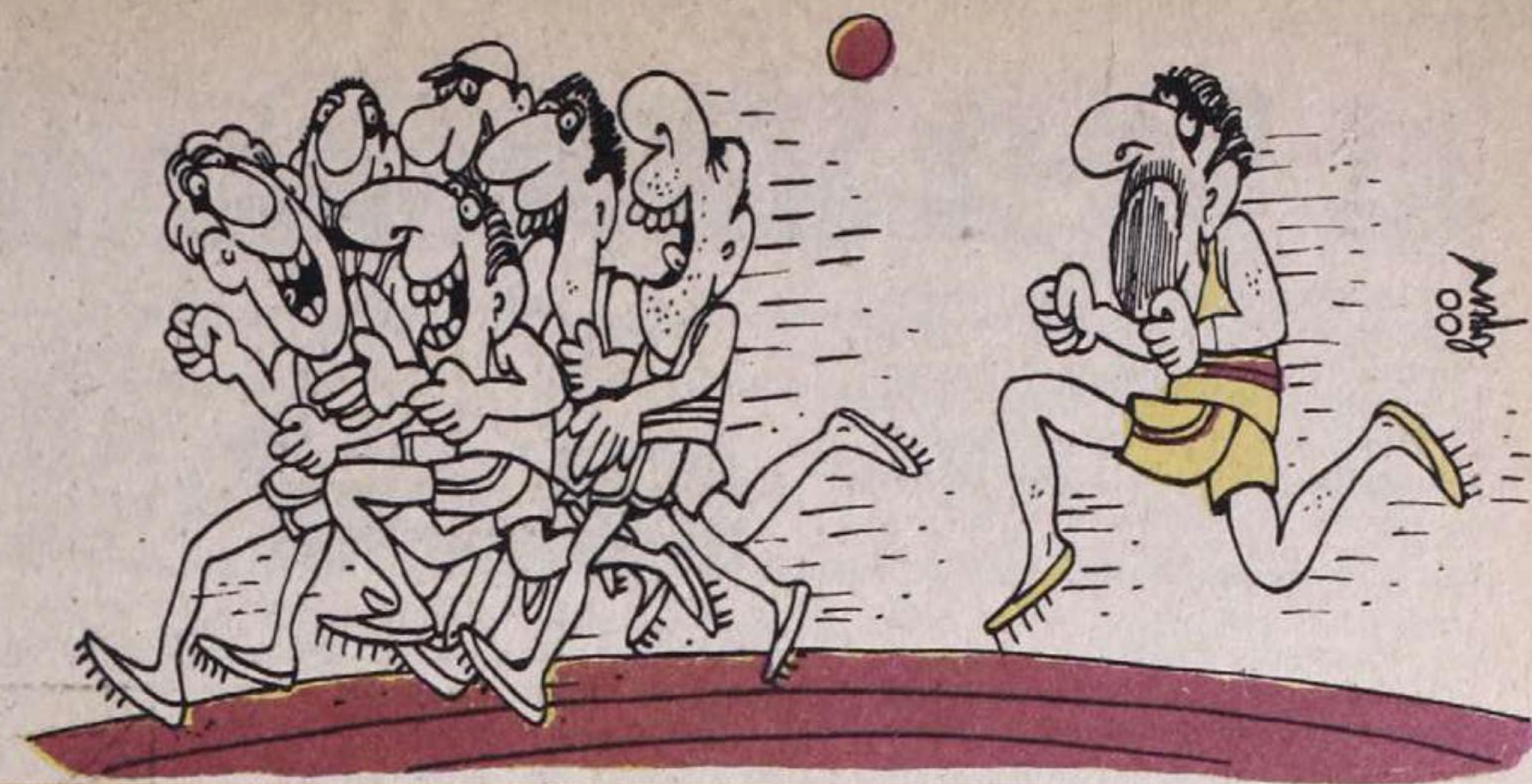
— Most elmondom neked az elmúlt néhány hét történetét, kicsit hihetetlen, de így történt. Végre megkezdtük a próbákat abból a szerepből, amire mindig vágytam. A harmadik próba után kaptam egy vírusos torokfertőzést. Ez december elején volt. Karácsonyra jobban lettem, aztán visszaestem. Karácsonykor a férjem is megkapta tőlem. Újév napján a testvérem elesett, eltörte a jobbkeze csuklóját, nem maradhatott tehetetlenül otthon, odaköltözött hozzánk. Ekkor leszakadt a rekamiénk. A fiam kapott a térdére egy akkora furunkulust, mint egy vekkeróra. A férjemnek az influenzától begyulladtak a fogai. Várj, kérlek. Grapefruit-lét szerettem volna inni, elő akartam venni a kis elektromos gyümölcsfacsarónkat, nem találtam. Kiderült, hogy nyáron a festés, tatarozás alatt lába kelt. Influenzás és lázas voltam, nem nagyon kutattam, hogy még mi hiányzik, csak úgy, amire hirtelen rájöttem: hat svéd teáskanál, a férjem kedvenc pulóvere, egy finn kisolló... no mindegy. Ekkor a bejárónőm hatéves kislánya bárányhimlőt kapott. Még öt másik kisgyereke is van otthon. A bejárónőt megkértem, hogy ne jöjjön egyelőre, nekem az orvos gamma globulin injekciót adott, nehogy még ráfertőződjem. A lakás nincs kitakarítva, a kárpitos nem jön, reggel a férjem felkelt, hogy begipszelt kezű testvéremnek és nekem reggelit adjon. Megállt a dúlt lakás közepén és ezt mondta: Istenem, mi jöhet még?

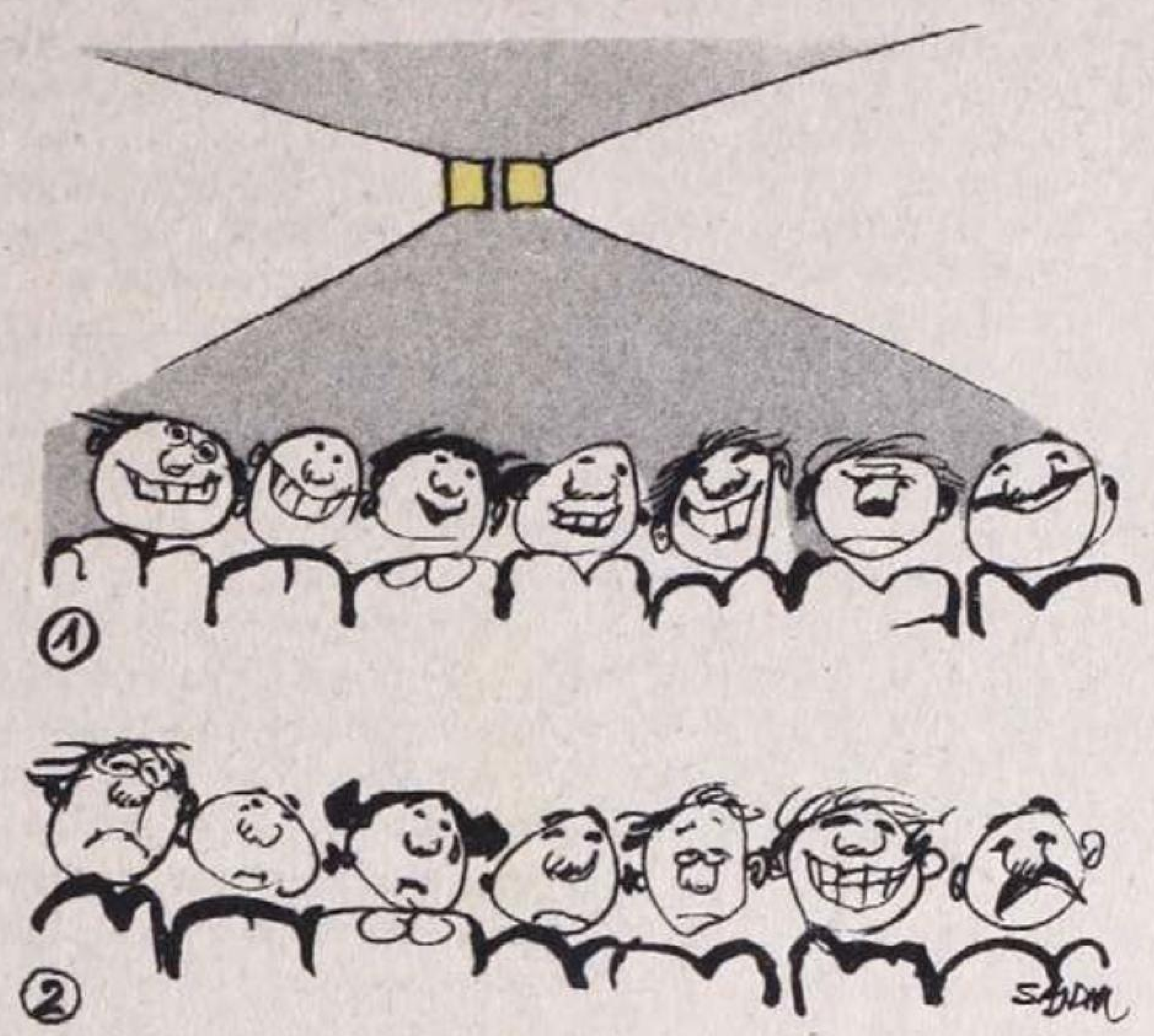
És kiejtette a kezéből a herendi teáskannánkat.

Tanulság: ne sopánkodjunk. Még mindig hátra lehet egy teáskanna.

Fehér Klára

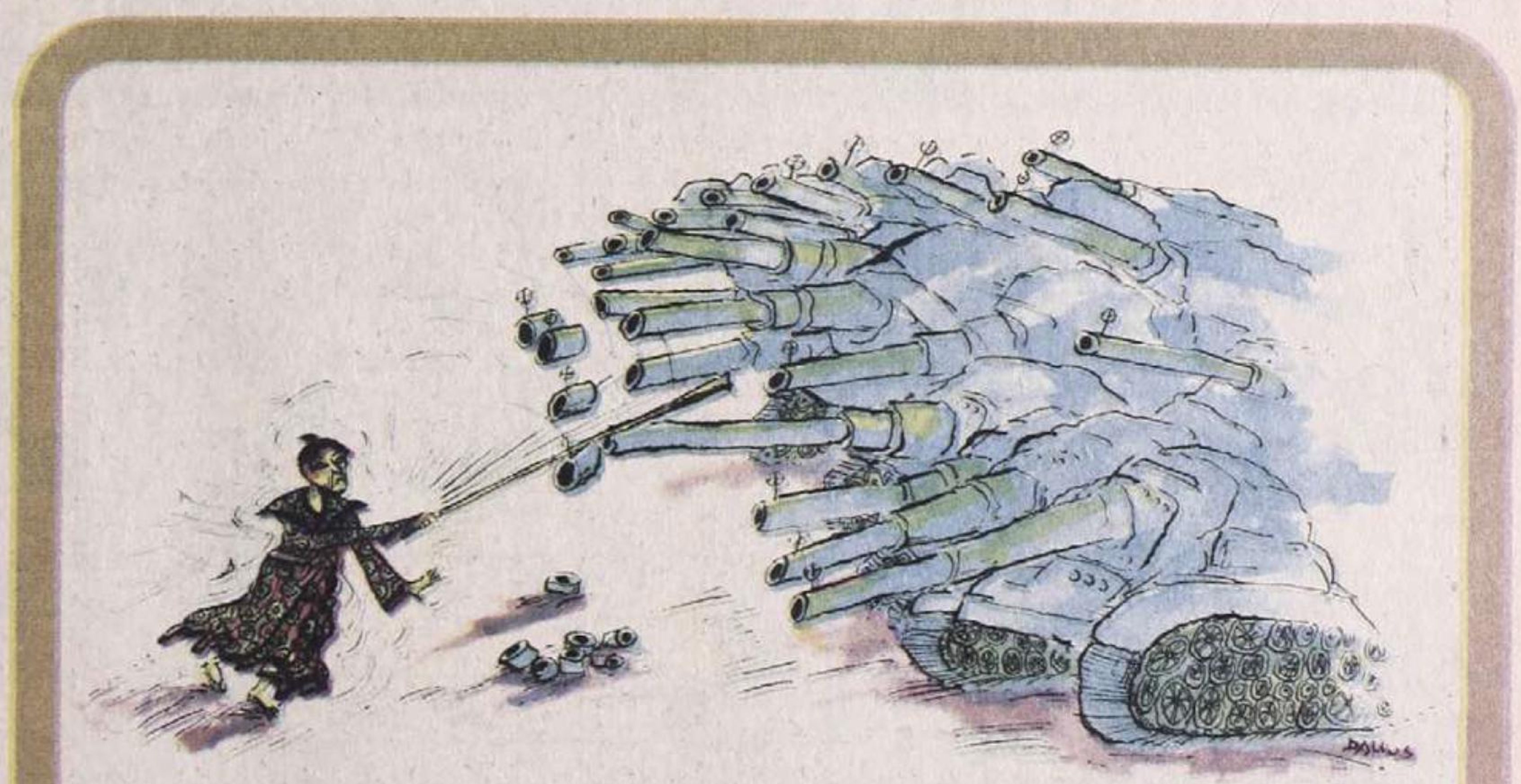

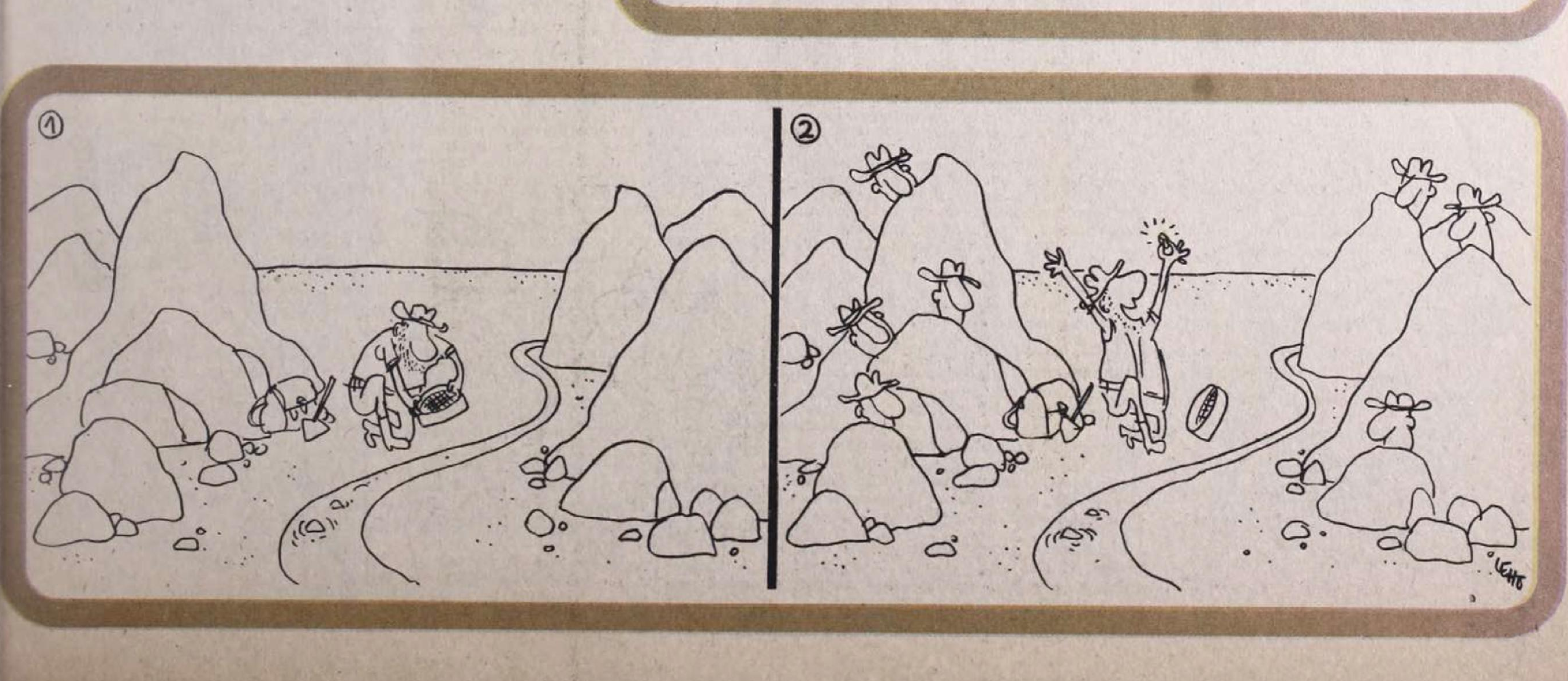

MAGÁNYOS FARKAS

HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, DALLOS, LEHOCZKI

AZ 50-ES SZINDRÓMA

A tünetcsoportot úgy lehetne legegyszerűbben jellemezni, hogy mostanában mindenkinek rengeteg emléke van az 50-es évekből. S ahogy ez már lenni szokott, mindenkinek egyre több emléke van erről a korról.

Az orvosok egyelőre értetlenül állnak a jelenség előtt.

Az 50-es szindróma jeleit évekkel ezelőtt a disszidált memoárírók körében sikerült azonosítani. Ők voltak azok, akik kifelé menet, Hegyeshalom és München között a vonaton vetették papírra hevenyészett emlékirataikat ,ezekről az évekről.

Aztán a kór az itthonmaradottak — ők voltak többen — körében is felütötte a fejét, s ekkor öltött járványszerű jelleget.

A régi kor árnya felé való viszszamerengéstől soha nem idegenkedő közéletünkben tombol az 50-es szindróma. Ma már nemzedékek emlékeznek párás szemmel a lódenkabátokra, és a Szabad Nép félórákra. Azon sem lepődnék meg, ha a „Hegyek között, völgyek között zakatol a vonat..." kezdetű dalocska hamarosan felkerülne a slágerlistára, és a Szörényi—Bródy szerzőpáros az idei szezonban bemutatná a „Mátyás, a főtitkár" című rock-operáját a recski ércbánya egyik meddőhányóján.

Régen a pikáns dalok, kuplék kikapós férjekről és megesett kokottokról szóltak — ma az ÁVH-ról.

Az 50-es szindróma felütötte fejét a művészetekben is. Ma már, ha egy új filmet kezdenek forgatni, csak a plüss-függönyöket kell kicserélni a filmgyári Pobedákon. Még a szerelmes filmek is az 50-es években játszódnak, s ez lehetőséget nyújt arra, hogy a szerelmespárok a legszokatlanabb ivarösszeállításban tiltakozzanak a kor hibái ellen.

A felszabadult nyilatkozatokból, visszaemlékezésekből kiderül, hogy ez a kor nemzedékeket hurcolt meg, akkoriban mindenkit bevittek az Andrássy (ejtsd: Sztálin) út 60-ba. Az ország felnőtt lakosságának minden egyes tagja hátborzongva emlékszik arra, hogy milyen is volt rettegni attól a bizonyos lefüggönyözött Pobedától. És ma már nincs olyan kortársbeli magyar állampolgár, aki ne félt volna akkoriban a hajnali csöngetésektől.

Csak azt nem tudom, hogy ha mindenki a csengetést leste, akkor ki csöngetett?

Trunkó Barnabás

– Higgye el főtörzs, nekem soha nem is volt pótféklámpám!

Kovács új lakást vásárolt. Barátja meglátogatja és megkérdi:

— Igaz, hogy ezekben a házakban olyan vékonyak a falak?

— De mennyire! Ha szívdobogást kapok, a szomszédomnak nyugtatót kell bevennie!

Egy fiatalember óvatosan odamegy egy padon ülő lányhoz, hátulról befogja a szemét és így szól hozzá:

— Ha nem találod ki, hogy ki vagyok, büntetésül megcsókollak. Három nevet mondhatsz.

— Roger Moore?... Szandokán?... Napóleon?... Az se? Nyertél!

*

Két barátnő beszélget:

— Előfordult már veled, hogy a férjed idegen férfit talált a szekrényedben?

— Soha! Mindig a barátai voltak...

AZ OLVASÓ OLDALA

HAVANNA VÁROS

Azzal a kéréssel fordulunk a szerkesztőséghez, juttassa el kérésünket illetékes helyre. Kérésünk az lenne, hogy a XVIII. kerületi Havanna lakótelepet nyilvánítsák várossá, vagyis szeretnénk kiválni a Fővárosi Tanács hatásköréből és Havanna Város néven függetlenné válni.

Erre az elhatározásra azért jutottunk, mert bár lakótelepünknek csak három utcája és ugyanennyi köze van, az illetékesek idén is képtelenek voltak ezeket a hótól megtisztítani. Úgy gondoljuk, ha önálló városi rangot kaphatnánk — mintegy 30 ezren élnek itt — a mi városunk tanácsa nem lenne annyira szegény, hogy az utcákat ne tudná a hótól megtisztítani.

További indokok a várossá nyilvánításra: valamennyi utunk — legalábbis megtisztított állapotban — szilárd burkolatú, vannak bölcsődéink és óvodáink — nincs viszont postánk, távhívásos telefonfülkénk, áruházunk és éjszaka, valamint ünnepnap nyitva tartó patikánk. Van ugyan két templomunk, de minthogy ügyeletes orvossal nem rendelkezünk, legföljebb azon imádkozhatunk, hogy hétvégén vagy éjszaka senki ne betegedjen meg a lakótelepen.

Rabitovszky András
Budapest, Csontváry u. 60. 1181

NÉPCIRKUSZ A NÉPSZÍNHÁZ UTCÁBAN

Régi közmondás, hogy az ígéret szép szó, ha betartják, úgy jó. A BKV tavaly ősztől szünetelteti a 37-es villamosjáratot, így a Népszínház utcában most csak a 28-as villamos jár. Azt ígérték, ezt a járatot sűrítik, hiszen Kőbánya és a Nagykörút között még több forgalmas részt érint. Mi történt?

A 28-as villamosjárat ritkult; hóban, lucsokban, téli hidegben gyakran jó húsz percet is kell várni rá a Teleki téren. A tér környékén járó külföldiek csodálkozva szemlélik délelőttönként a kisebb tömeget, azt hiszik banánért — pedig csak a villamosért állnak sorba az emberek. Lehet, hogy csak a tavaszi BNV hoz megoldást, amikor a vásári villamosjárat is beindul?!

Addig pedig az ideges, siető̋s emberek rohanjanak végig a Népszínház utcán. Tisztelt BKV, óvakodj tőlük, mert harapnak!!!

(-mai)

FIÓKBÉRLET

Lassan már egy éve, hogy postafiókot próbálok bérelni, de mind ez idáig sikertelenül; próbálkozásaim már eleve kudarcra vannak ítélve, mivel a postafiók hiánycikk. A postahivatalok nagy részében egyáltalán nincs fiókbérlet, ahol pedig van, azok a hivatalok, vállalatok részére tartják fenn a rekeszek nagyobb részét. A hivatalos verzió szerint „a fiókbérleti rendszert elsősorban a közületek részére vezette be a posta, ez azonban nem jelenti azt, hogy magánszemélyek nem bérelhetnek fiókot. A magánfelek részére kiadható fiókokból azonban kevés van, bővítésük gazdaságtalan lenne, tehát nem megoldható."

Ennyi az indoklás, s ebből adódik egy kérdés: miért gazdaságtalan fadobozok egyszeri előállítása, amely után évekig csak hasznot hajtanak, s az évi ráfordítás legföljebb annyi, hogy néhanapján porronggyal letörlik őket? Egy postafiók éves bérleti díja 40 forint, előállításához pedig deszka, szeg és szerszámok kellenek, no meg valaki, aki mindezeket dobozzá eszkábálja.

Véleményem szerint az ily módon postafiókokra költött összeg legföljebb két év alatt megtérül, de még ha nem is így van: azt gondolom, hogy a felszabaduló postafiókokra váró több ezer ügyfél szívesen fizetne többet is a fiókbérletért.

Csupán azt volna jó tudni, más országok postáinak miért éri meg a fiókbérlet?

Jurás Ferenc
Budapest, Mező I. u. 16. 1086

TÜCSÖK és BOGÁR

telek mind adottak. Az NB I-es csapat jelenleg ugyan a táblázat utolsó helyén áll, de nem reménytelen a helyzete. Az együttes képes arra, hogy megtartsa a helyét és ehhez a Volán SC minden segítséget megad, maximális erőfe-

Ami bravúr, az bravúr! Persze, ha segítséget is kapnak hozzá...

(A Magyar Nemzetben fedeztük fel)

rintot terveztek. Idén üzembe helyezik az új vágóhidat, ezzel jelentősen javul majd a városnak és környékének vízellátása.

Persze addig még sok víznek kell elfolynia a vágóhíd alatt!

(A Kelet-Magyarországban észlelte a vásárosnaményi ÁB szocialista brigádja)

Fácánból rekord

Vadászok magaslesen

Ez a les olyan magas, hogy még le is kell guggolni hozzá.

(A Pest megyei Hírlapban találta Lugosi István ceglédi olvasónk)

Nem győzték kivárni Franciaországban az újév beköszöntét: máris megválasztották 1984. legszebb hölgyét a 19 éves Martine Robine személyében. Képünkön (balról): Miss világszépe '83 gratulál a francia szépségnek.

Mi a tördelőszerkesztőnek gratulálunk!

(A Somogyi Néplapban találta Kobzos Ferenc, siófoki olvasónk)

A sakkutatás szolgálatában

A „Polarstern" kutatóhajó első útja

Kutatóhajó indul és két lépésben mattot ad.

(A Profil című lapból nyírta Póczos Józsefné)

21.35 Kaffka Margit versei
21.40 Miért írta meg?
22.30 Régi híres énekesek műsorából

Kedves!

(A Népszava rádióműsorában találta Vágó György)

dencéből álló, mintegy ezer méter hosszúságú és kétszáz méter széles tavat dús sáska, nád és káka borítja, ami jó lakóhely a legkülön-

Ha a sáska kákabélű, akkor a nád sem marad sokáig.

(Az Esti Hírlapból nyírta Székely László)

EGY SZÓRÓL VAN SZÓ...

A Ludas Matyi január 26-i száma közli az Országos Takarékpénztár illetékeseinek válaszát a lapban 1983. december 15-én megjelent, „Ha pénzről van szó..." című írásra. A válasz utolsó bekezdésének első mondata azonban hibásan jelent meg. Kimaradt belőle egy szó, s emiatt annak értelme úgy megváltozott, hogy a válaszolók állításának éppen az ellenkezőjét fejezi ki. A szóban forgó mondat helyesen így hangzik: „Az ügyben érintett dolgozóinkkal szemben felelősségre vonást alkalmaztunk és a hasonló esetek e l k e r ü l é s e érdekében a szükséges intézkedést megtettük."

Kutas József
OTP, osztályigazgató

Czakóné Sarlós Klára
OTP, főeladó

KÉZFOGÓ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Tudod, megtetszett nekem a szeme.

— És ezért el kellett venni az egész nőt?

200—200 forintot nyert:

Marosi József, Sátoraljaújhely, Lakatos u. 11/a 3980

Babusa Józsefné, Üllő, Zöldfa u. 9. 2225

Bányay Marianna, Bp., Szent I. krt. 27. 1055

A nyereményeket postán **küldjük el.**

FÖLFEDJÜK KÁRTYÁINKAT

Sok embernek az év elején több kártyanaptár van a zsebében, mint pénz. Aztán ezek a kártyanaptárak eltűnnek a gyűjtők kezén, most február közepén már csak a legszebbet, legkedvesebbet őrizgetjük, nézegetjük. De ki tudja, vajon hányféle kártyanaptár van forgalomban szerte az országban? **Az Offset és Játékkártya Nyomda a legérdekesebb kártyanaptárakból és játékkártyákból rendez kiállítást** február 16-tól a Gábor Andor klubban.

A kiállítás megtekinthető **hétfőtől—péntekig 13 óra és 17 óra** között. Címünk: **Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.**

TRIBÜN

Jorge Alberto Mendoza, a Bangu játékosa felhagy a labdarúgással.

— Én a Jehova Tanúiról elnevezett felekezet híve vagyok — indokolta elhatározását. — És vallásunk tiltja, hogy embertársainknak szántszándékkal bajt, fájdalmat okozzunk.

Adóvégrehajtó lesz.

●

Az Orfeu Pateja csapata a világ leggyászosabb együttese. Fekete mezben, fekete nadrágban lépnek pályára, és mellükön ott viselik a bázisszerv jelvényét. A szurkolók pedig az égre emelik tekintetüket.

Az Orfeu ugyanis a városka temetkezési vállalata.

●

Mike Curannak, a kitűnő jégkorongkapusnak jó profiszerződést kínáltak.

— Nem vállalom — mondta. — Semmi szükségem arra, hogy szétlőjék a fejemet és belekorcsolyázzanak az arcomba. A városi általános iskolában kínáltak egy tanítói állást. Harminc fiúval kell foglalkoznom. Ezt választom.

Szereti a veszélyeket.

●

Az egyik spanyol nagycsapat játékosa lábát törte az edzésen. Néhány napra rá táviratot kapott:

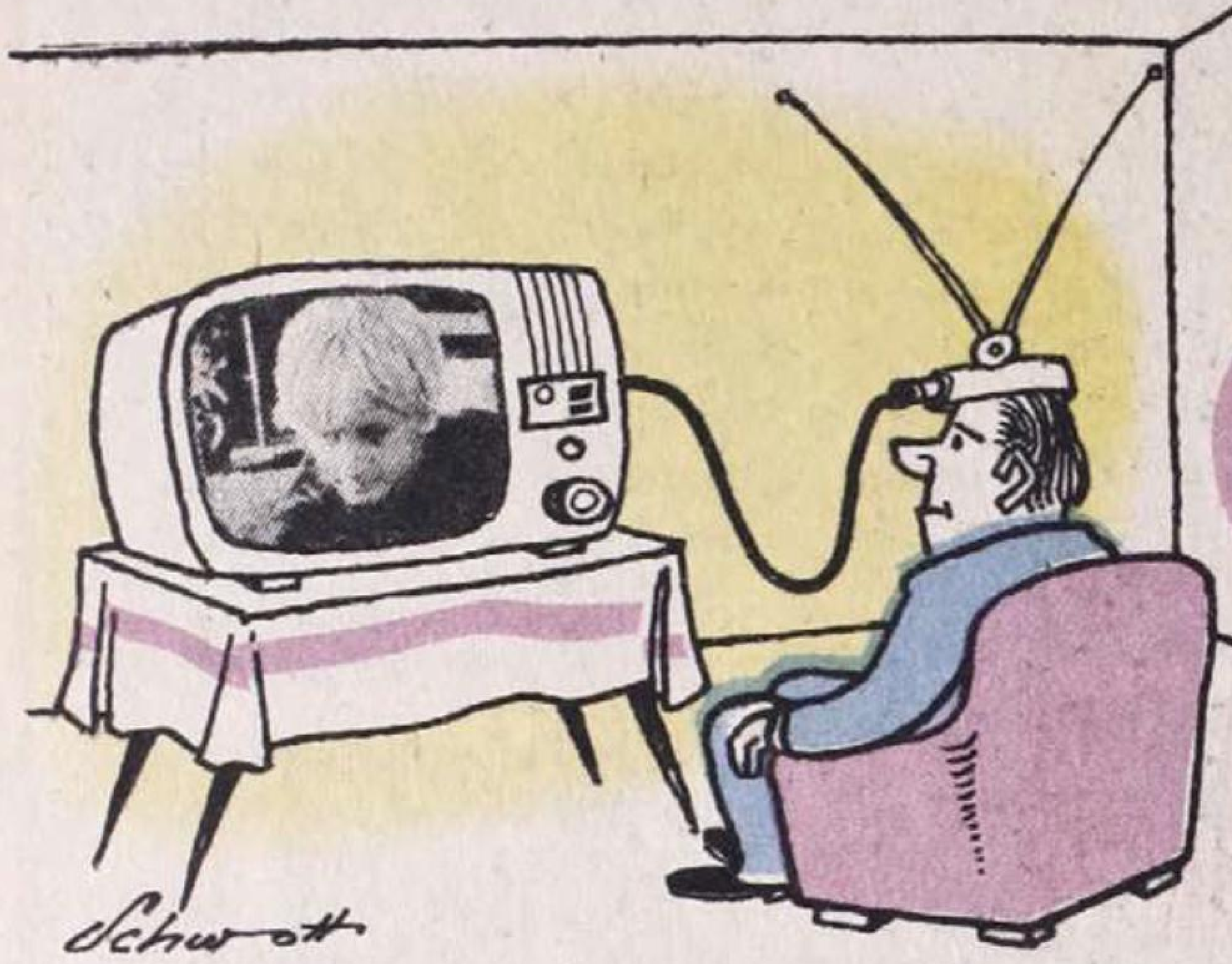
— Egyesületünk vezetősége hét szavazattal öt ellenében úgy határozott, hogy jobbulást kíván önnek.

●

Amerikában női zsokék részvételével rendeztek lóversenyt. Jerry Lewis, a híres komikus így kommentálta:

— Messze elkerülöm még a tájékát is. Sok férfit a nő tesz tönkre, sokat meg a lóverseny. Most képzeljék el a kettőt együtt...

(p. p.)

ANTENNA ALACSONY LAKÁSOKBAN

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A bútorüzletben egy roppant kövér hölgy megkérdi az eladótól:

— Biztos abban, hogy ennek a cégnek az ágyai valóban elég erősek?

— Ó, igen, ez nagyon jónevű cég. Minden új ágymodellt rendszerint úgy próbálnak ki, hogy kölcsönadják az állatkerti vízilónak. Az ön esetében mégis óvatosságot ajánlanék...

BIZONYOSSÁG

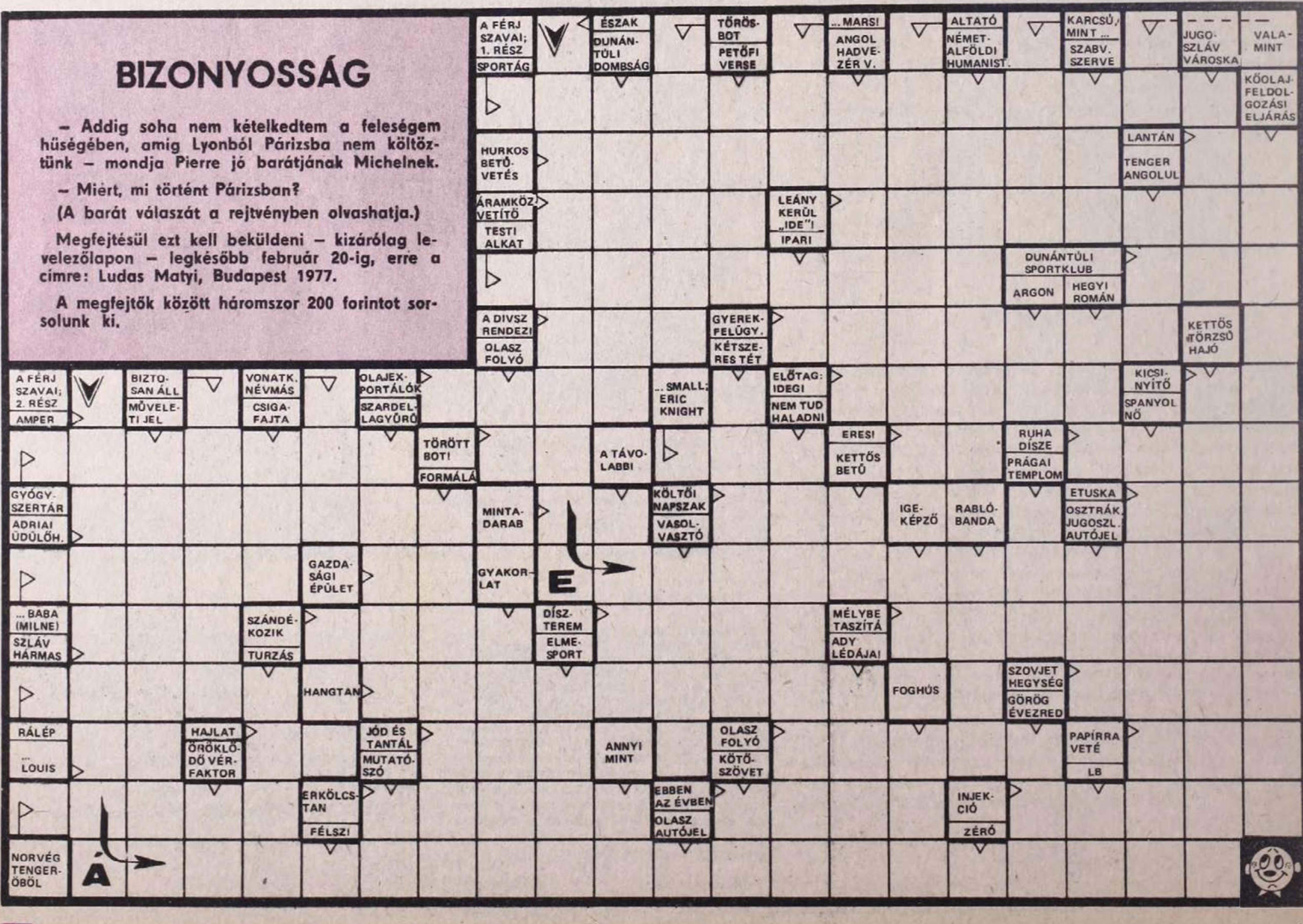
— Addig soha nem kételkedtem a feleségem hűségében, amíg Lyonból Párizsba nem költöztünk — mondja Pierre jó barátjának Michelnek.

— Miért, mi történt Párizsban?

(A barát válaszát a rejtvényben olvashatja.)

Megfejtésül ezt kell beküldeni — kizárólag levelezőlapon — legkésőbb február 20-ig, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

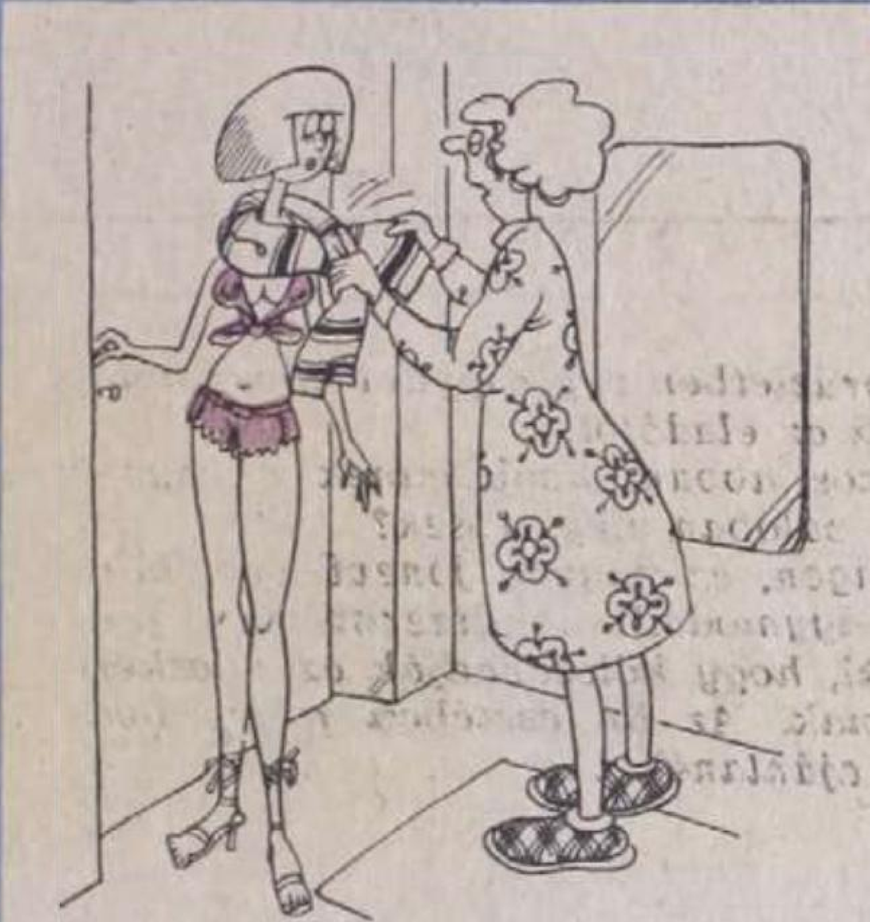

IMPORT HUMOR

INFLUENZÁS IDŐK

– Egészségünkre!

– Azért fázol meg állandóan, kislányom, mert nem kötsz sálat!

– A férjemnek mindennapra egy pohár grogot javasolt az orvos –, de ő már 1986 márciusában jár...

– Ön jobban köhög, mint a legutóbbi vizsgálatkor!
– Nem csoda, hiszen egy hete állandóan gyakorolom...

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-07
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK

ALBAPLAST ÉS ALBAFAL

A Ludas Matyiban december 8-án és december 15-én megjelent, Albaplast és Albafal jeligéjű keresztrejtvény helyes megfejtése a következő.

ALBAPLAST: ütésálló műanyaggal bevont fenyőfa, hőszigetelő üvegezés; nem kell festeni.

SZÁZFORINTOS VÁSÁRLÁSI UTALVÁNYT NYERT:

Horváth János, Leninváros, Lórántffy út 7.; Kasza Ferenc, Dormánd, Táncsics u. 7.; Kincses József, Komló, Kossuth u. 101.; Töttős Gábor, Szekszárd, Remete u. 45.; Sebők István, Budaörs, Petőfi u.; Mezei Józsefné, Budapest VII., Murányi u. 41.; Lengyel Erzsébet, Budapest VII., Nefelejcs u. 48.; Zsigmond Zoltán, Budapest XXII., Baross Gábor telep, X. u. 15.; Donekker László, Szekszárd, Táncsics u. 1. „C".; Csuba Károly, Szentgotthárd, Vörös Hadsereg útja 64.

ALBAFAL: gyorsan falazható; nem kell vakolni; az elkészítés után másfél óra múlva tapétázható.

SZÁZFORINTOS VÁSÁRLÁSI UTALVÁNYT NYERT:

Németh István, Andornaktálya, Petőfi Sándor út 83.; Bodonyi Józsefné, Kazincbarcika, MÁV-telep 20.; Gácsi Béla, Hegyeshalom I., Pf.: 0989.; Bőti Jánosné, Budapest XIII., Dózsa György út 140.; Pintér István, Budapest VIII., Baross u. 74.; Polgár Tibor, Budapest XIX., Rákóczi u. 79.; Kozák Éva, Szeged, Korányi fasor 2.; Pápai Ferenc, Győr, Ipar u. 8.; Ivity Miklósné, Baja, Somogyi Béla út 47.; Molnár Erzsébet, Miskolc, Bacsó Béla u. 41.

Gratulálunk a nyerteseknek. A nyereményeket postán küldjük el.

ÁR ALBA REGIA

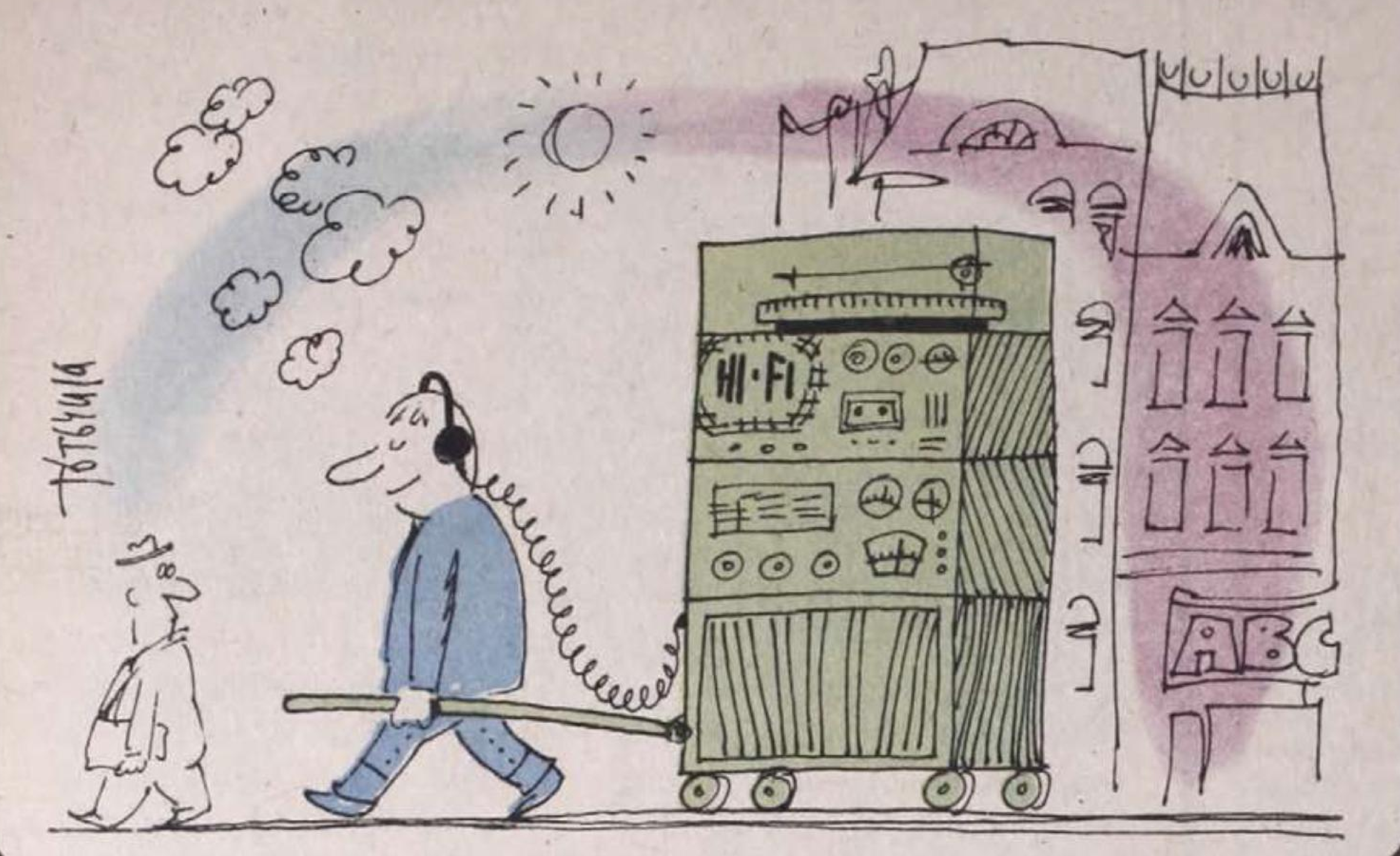
ALBA REGIA
ÁLLAMI ÉPÍTŐIPARI
VÁLLALAT

Ötszörös fény, ötszörös élettartam.
Energiatakarékos.
Konnektorba csatlakoztatható.

CSAK A KERAVILL-NÁL

ZENEBOLOND

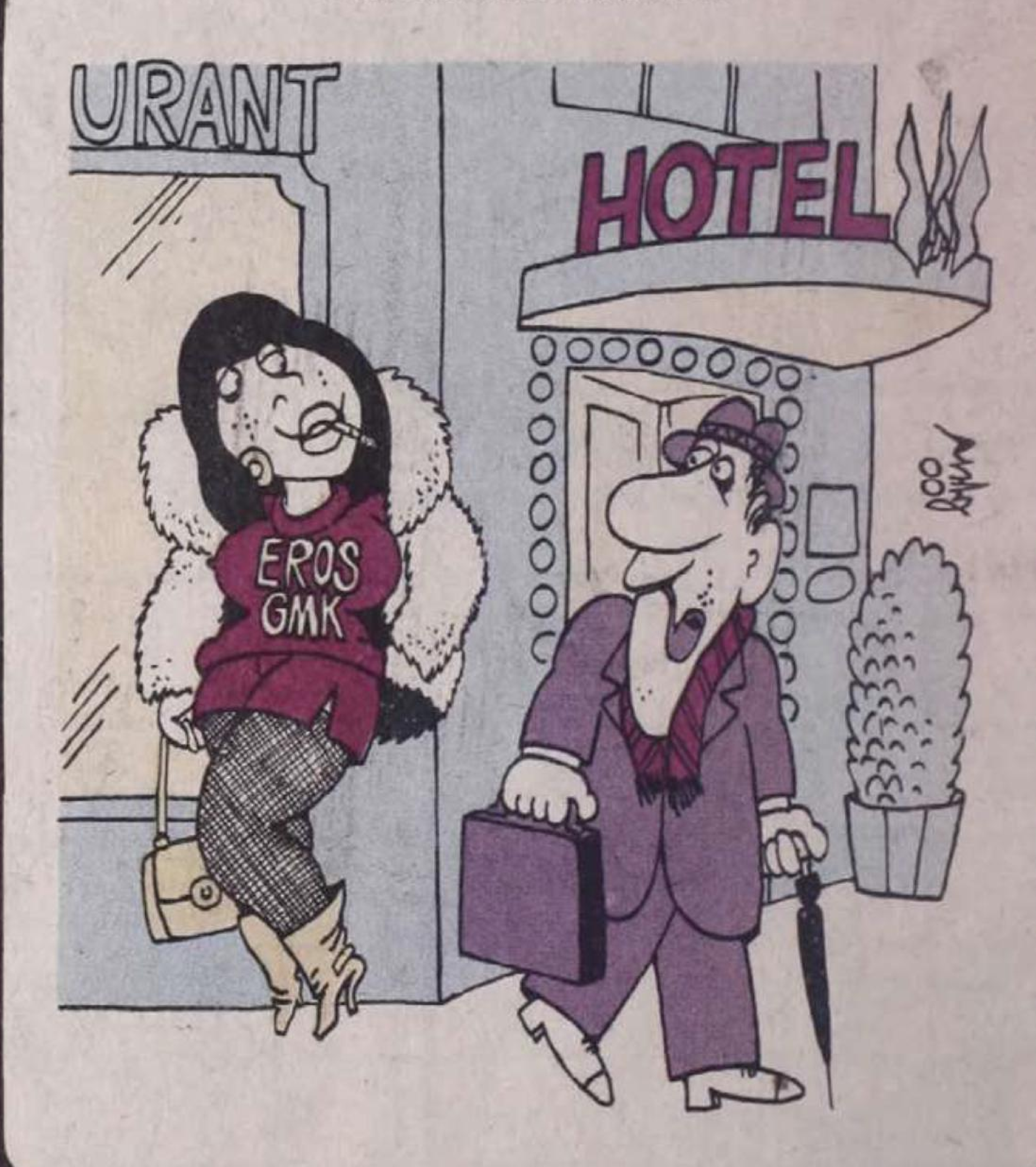

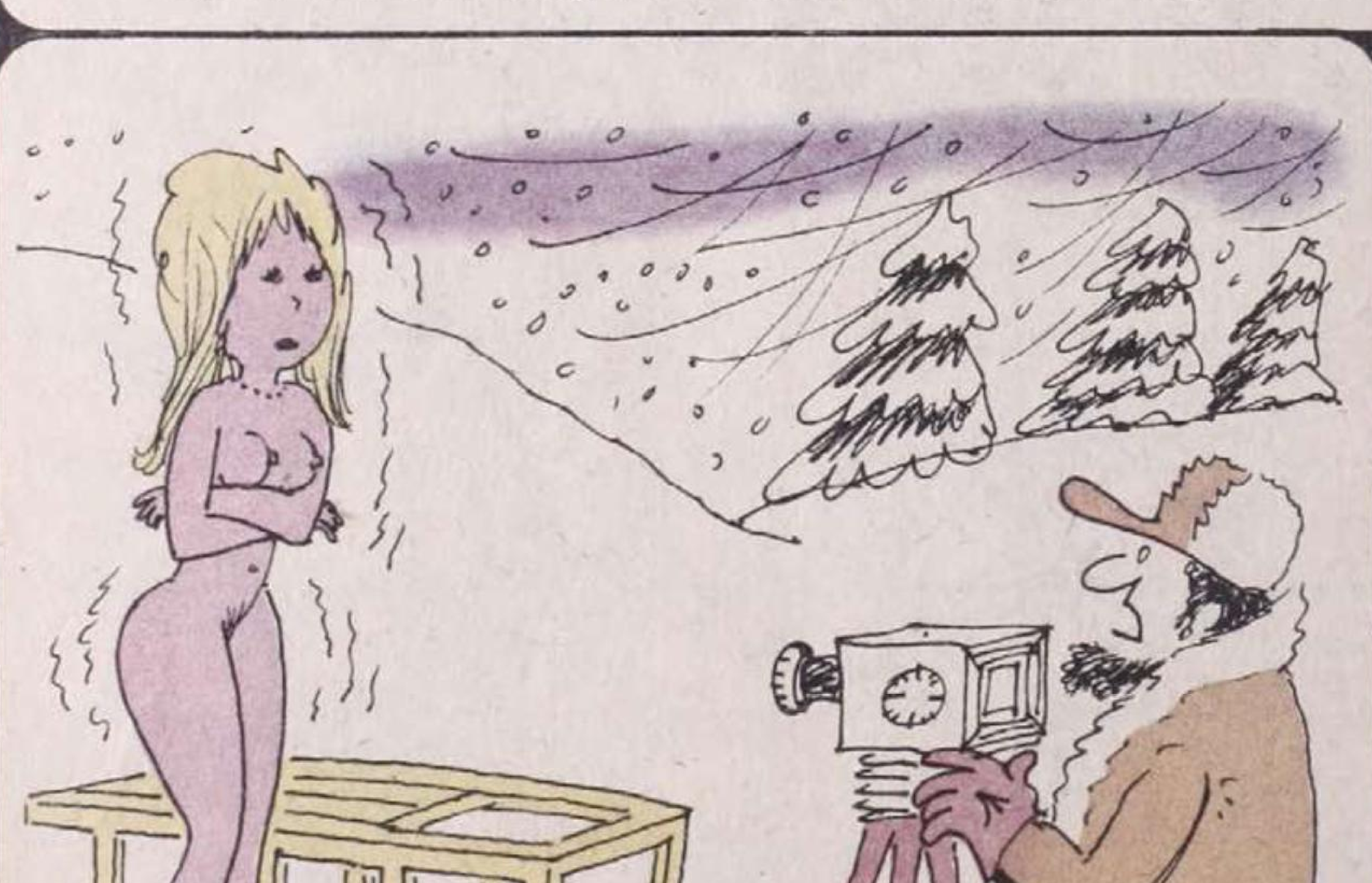
– Igaz az, hogy Ön az egyetlen házmester Pesten, aki kinyitja a kaput, ha éjszaka csengetnek?

– Nálunk nem lehet elfoglalni az ócska házakat, mert még laknak bennük!

HALADNI KELL A KORRAL

– Ne vacogjon Lilike, mert így nyárig sem leszünk készen ...!

BESZÉLŐN

